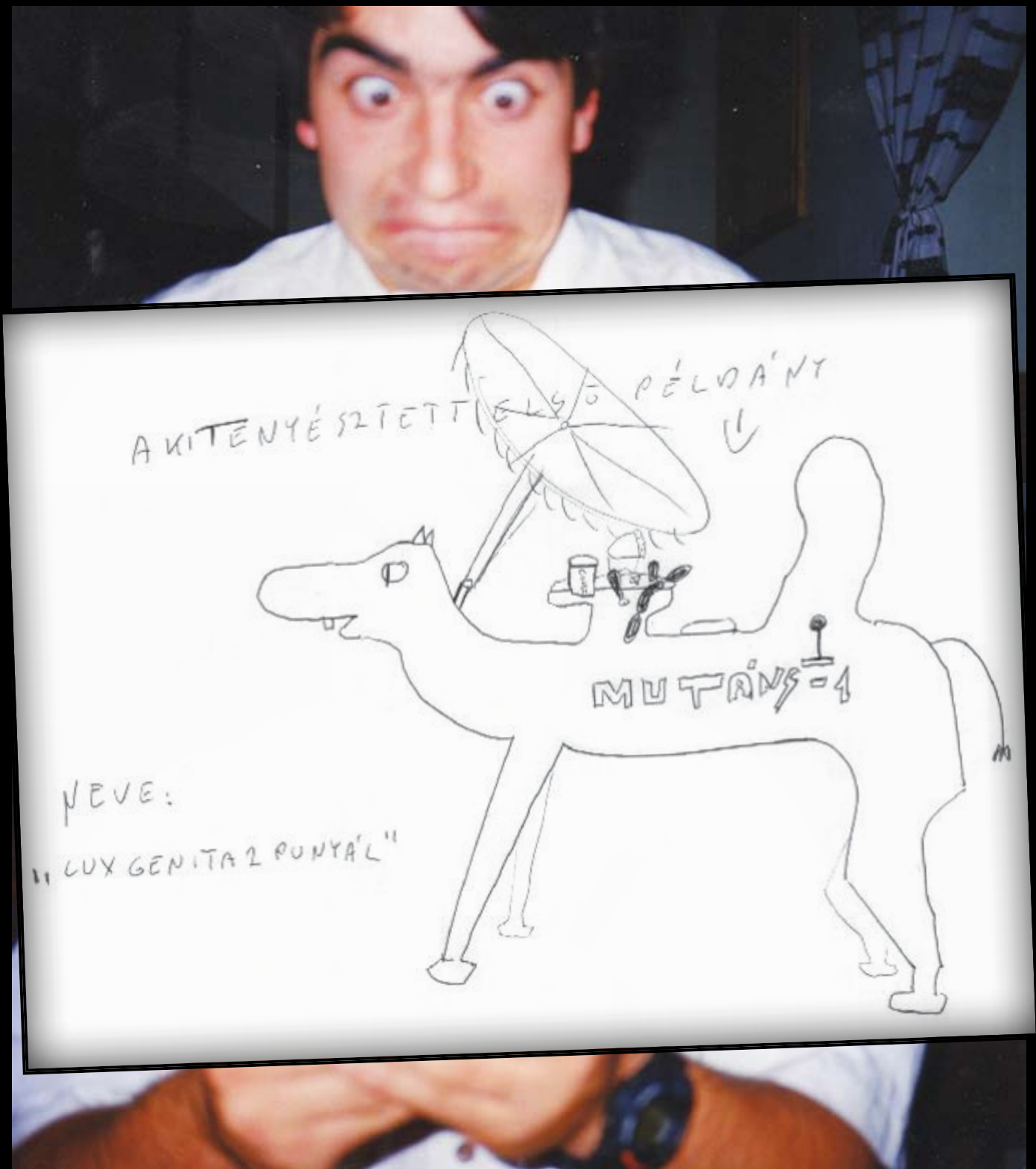

Liderfeny

amatőr kulturális folyóirat

www.lidercfeny.hu

Mesterem emlékszáma – 2013.

in memoriam

Török Sándor (Mesterem)

1972. szeptember – 2012 december

Török Sándor 1972. szeptember 23-án született Szentesen. Itt végezte az általános és a középiskolát is, a Deák Ferenc Általános Iskola, majd a Boros Sámuel Egészségügyi Szakközépiskola falai között. Főiskolai éveit Szegeden töltötte a Szegedi Tudományegyetem Egészségtudományi és Szociális Képzési Karán.

Ezt követően a szentesi kórház elme- és idegosztályán helyezkedett el, mint betegápoló, bár erről a saját stílusában így nyilatkozott: „gyagyákhoz rüszmetegekhez, elmeháborodottakhoz való adaptálódás idioszinkrózis, retrospektíve pozitív bio-feed back”.

Mesterem a kilencvenes évek során jelenséggé vált Szentesen sajátos stílusával, gondolatiságával, melyet már akkor sem rejtett véka alá. Hétfőként sűrűn előfordult különböző szórakozóhelyeken, s vidámságával mindig feldobta a hangulatot.

Állatszerető ember volt, több kutyát is tartott. Tünci és Dünü nevű bassett szukáit, és Töpögő nevű „vérszomjas” fekete-cser tacsiját különösen kedvelte.

Néhány éve már Budapesten dolgozott, hasonló munkakörben mint Szentesen.

Életében komoly szerepet játszott sajnos az alkohol és a dohány. Tudomásunk szerint halálának okaként ezeket, valamint a különösen stresszes munkáját nevezték meg. Alig több, mint 40 évet élt.

Iwiw adatlapján egyébként így vallott magáról:

„Az igazság olyan, mint a levegő: Ha van, észre sem veszed, de ha nincs, beledöglesz”

„Inkább egy pofon az igazságért, mint kitüntetés a hazugságért”

Kedves Mesterem! Reméljük, tisztelettel és méltón emelünk neked emléket ezen kiadványal!

Lidércfény HQ

IMPRESSZUM:

**Lidércfény amatőr kulturális folyóirat
Mesterem emlékszám – 2013.**

Kiadja a Lidércfény Online Kulturális Magazin

Borító: Mesterem: Luxgenita 2 punyál

Felelős és tördelőszerkesztő:

Bognár Zsolt (Jimmy Cartwright)

Tartalmi szerkesztő: Török Viktor (Kapitány)

Olvasószerkesztő: Túri András (Homoergaster)

Elérhetőségek:

lidercfeny@szentesinfo.hu • www.lidercfeny.hu

Nyomdai munka: SZVSZ Kft. nyomdaüzeme

6600 Szentes, Petőfi u. 1.

Tartalom

IN MEMORIAM

Török Sándor (Mesterem) /Lidércfény HQ/	2.
Néhány előzetes mondat... /Lidércfény HQ/	3.

NOVELLÁK, EGYPERCESEK

Plebejus öntudat.....	4.
A Cenzor.....	4.
A mindenre elszánt nyakcsigolyák.....	4.
A dino-elmélet (the true story)	5.
Fair Play.....	5.
A vaddisznók impedanciája.....	5.
A Pilóta	6.
Az ellenőrzés.....	6.
Álló idő (novella Löbinek)	6.
Az Újságosnál	6.
Fénykép.....	6.
Vizsga.....	6.
Első szimbiózis.....	7.
Evolúció a televíziózásban - egy sikeres főcím.....	7.
A szocializmus egyik hibája	8.
Beleegyezési nyilatkozat	8.
Gyökvonás a Dögből.....	8.
Hazafelé.....	8.
Kapcsolatfelvételem a chaten (megtörtént eset)	8.
Hogyan ismertem meg a sportot a tökföldön?.....	9.
Jótanácsok, ötletek Szlovákiába utazó turistáknak	9.
Jurassic Park 4.....	9.
Kiegészítő adatok a Ki kicsoda című könyvhöz	10.
Kikugi kontinenst vált.....	10.
Menekülés	10.
Letűnt kor.....	11.
Metabiszulfid	11.
Purgács szótára	11.
Romló közerkölc.....	11.
Jártányi erő	11.
Szokatlan érkezés	12.
The serial killer.....	12.
Utánajártunk, 1. rész.....	12.
Utánajártunk, 2. rész.....	12.

VERSEK

A Geológiai Intézet új munkatársa	13.
Rímfaragás debileknek és kisebbeknek	13.
Valahol a Török Hódoltságban - 1538-ban	13.
Edzésterv Babusnak.....	13.
Targonca.....	13.
Ki vagyok?.....	14.
Különböző vegyszerek.....	14.
Útburkoló	14.
Dudvarakás	14.
Síelő	14.
A zugevő (Kenőmájás Blues).....	14.
Ha majd.....	15.
Iszapvámpr	15.
Az öt orrszarvú.....	15.

Z&V ÉS KGST

A KGST zenekar története.....	16.
Riport a Rádió Szentesben (1998) - /Jimmy Cartwright/	16.
Az első KGST koncert - /Jimmy Cartwright/	17.
A KGST együttes első koncertje - /Kapitány/	18.
Gondolatok a KGST első koncertje kapcsán - /Kapitány/	19.
A KGST második koncertje - /Jimmy Cartwright/	20.
Szösszenet a KGST zenekar emlékezetére - /HomoErgaster/	22.
A KGST-ről fennmaradt emlékek	22.
A KGST együttes második koncertje - /Kapitány/	23.
A zenekar tagjai voltak	23.
A zenekarban közreműködtek.....	23.
Zenei irányzatunk, és szövegeink	23.
Számaink voltak.....	23.

Néhány előzetes mondat...

Valamikor január elején hallottuk a hírt, hogy a valamikori NeOPrimitive\$ klub által kiadott NeOLógia című lemezújság egyik legmeghatározóbb stílusjegyét kialakító Török Sándor, közkedvelt becenevén Mesterem, elhunyt. A januári AKF-ben ugyan már megemlékezünk róla, de mivel az egész csapatra, és a kilencvenes években a szentesi szubkultúrára is igen jelentős hatást gyakorolt, úgy döntöttünk, szentelünk neki egy külön számot mindazon alkotásaiból, melyek ránk maradtak, mindemellett megemlékezünk zenei munkásságáról is, hiszen két legendás helyi zenekarban is meghatározó személyiség volt.

Sokan ismerték és szerették, egy páran egyáltalán nem kedvelték őt, amit fura, sajátos humorával, s nyers őszinteségével váltott ki. Gondolatait nem csak szóban, hanem írásban is megörökítette. Egyperceseket, rövid novellákat, verseket fabrikált fanyar, már-már abszurd humorral. Ám a vidámság árca mögött sok esetben magvas gondolatok bújtak meg az értők számára.

Verseit már a Z&V (Zaporozsírozók és Verhovinátorok) zenekar is megzenésítette, melynek alapító tagja volt 1991-ben. Ám az évek múlásával sem feledkeztek meg munkásságáról, hiszen az 1997-2000-ig megjelenő NeOLógia című lemezújságban, majd később, a 2003-ban indult Lidércfény online kulturális magazinban külön rovatot kapott. Többször megjelent egy-egy alkotása a Lidércfény amatőr kulturális folyóiratban is. A lap ötvenedik száma alkalmából tartott ünnepségen a

főszerkesztő, Jimmy, maga adta elő Mesterem Metabiszulfít című rövid novelláját. Mi több, az 1998-ban alakult KGST (Katasztrófa és gránát Sújtotta Terület) nevű zenekar szintén felkarolta a nagyközönség számára még mindig ismeretlen, ám annál tehetségesebb művészt. Ezáltal ismét számos verse került megzenésítésre, sőt, maga Mesterem is tagja lett a zenekarnak, mint versmondó és énekes. A KGST még megalakulásának évében megérte, hogy három koncertet is adhatott, szép számú közönség előtt.

Ezen kiadványunkkal szeretnénk mentorunknak, barátunknak, zenésztársunknak méltó emléket állítani. Összegyűjtöttük hát a számunkra hozzáférhető alkotásait, akár megjelent már az nálunk, akár nem. Elővettük a korabeli (1998-as), Mesterem munkásságának immár csúcspontot jelentő KGST koncertbeszámolókat, s az egyéb ezzel kapcsolatos írásainkat is.

Előástuk az 1998 augusztusában, a Rádió Szentesben készült KGST interjút, s az első KGST koncertünkön készült videofelvételt is (amelyből több képi illusztráció is felhasználásra került), hogy a modern technika lehetőségei által a széles nagyközönség elé tárhassuk azokat.

Kapitány jóvoltából korabeli, eredeti kéziratok is maradtak ránk, melyek a kiadvány hátuljában kaptak helyet.

Reméljük, mindazokhoz eljut ez a kiadvány, akik kedvelték Mesteremet, s a szomorú valóság mellett jólesően tudnak majd visszaemlékezni rá.

Plebejus öntudat

Pénteken zsúfolásig volt tele az éjszakai buszjárat. Önfeléd fiatalok mentek szórakozni, nagy hanggal, spiccesen, enyhe feltűnési mániával. A busz utasai közé tartozott néhány hajlékony /pesti szleng: jelentése: hajléktalan/. Ők szintén ittasak voltak, de nem sok vizet zavartak, magukba roskadva utazgattak a két végállomás között. Ezúttal nem növelte a létszámot a nyugdíjas hiénacsapat, akik az ingyenutazást kihasználva képesek kiutazni Rákoskeresztúrra, mert ott 2 forinttal olcsóbb a csirkefahát.

Egy utas láthatóan szorongva ült a szerencsével megszerzett ülőhelyén. Kínai bevándorló férfi volt, kétségbeesetten bámult

ki a buszablakon ismerős tájékozdási pont után kutatva... Láthatólag nagyon idegennek és kiszolgáltatottnak érezte magát.

Hirtelen felpattant! „hinnye-hunnya” ez ismerős helyszín! Gyorsan rájött, hogy tévedett, a pesti éjszaka fényei megzavarták. Az ülőhely elhagyása nagy hiba volt: egy bórdzseki fiatalember már el is foglalta az üresen hagyott széket. A kínai fickó buta arccal nézett a volt ülésére, amit már más bitorolt...

A fiatalember észrevette, hogy mi a kínai szándéka. Szemébe nézett, és enyhén arrogáns hangnemben odaszólt:

– Nem baj, haver! Majd leülsz Ázsiában!

A Cenzor

Tisztelt Oktatásügyi Minisztérium!

Tárgy: Vers oktatási programból való megszüntetéske, törölgetéske

Indoklás: Ombudsmani ellenőrzésünk során számos anomáliára bukkantunk, ennek az egyik legkirívóbb példája a „Sehall-selát Dömötör” című költemény. Indítványozzuk azonnali törlesztést az oktatási programból, illetőleg az ajánlott irodalomból. A vers szélsőségesen uszító, kirekesztő, alkotmányellenes, kimeríti a BTK 179.§, Rágalmazásról szóló és a BTK 180.§ Becsületsértésről szóló bűncselekményeket, valamint az Alkotmány 60.§-ba ütközik, mely kimondja az élethez, a tanuláshoz és az emberi méltósághoz való alkotmányos jogot.

Néhány szemelvényt kiragadtunk a műből állításunk igazolására.

Tehát idézetek a versből: „Sehall-selát Dömötör”... már a legelső sorból kiderül, hogy Dömötör vak, vagy gyengénlátó, illetve siket. Tehát speciális oktatási intézményben lenne a helye, nem pedig ép érzékszervű társai között, ahol az esélyegyenlőség nem érvényesülhet, hiszen eleve hátránnyal

indul. Ezután egy becsületsértés következik: „Buta volt, mint hatökör” A második versszakban Dömötör téveszméiről hallunk, mely szerint nem tud különbséget tenni különböző szakmák tevékenységeivel kapcsolatban: „Azt hitte, a szűcs az ács”. Tisztelt Miniszter Úr! Az „ács”, „takács”, „szűcs” foglalkozások ma már igen ritkák, nem várható el egy 6 éves korútól, hogy ebben a témában autentikus legyen. A költemény további részében Dömötör vesszőfutását követhetjük szemmel, amint egyre nagyobb a tudásbeli kontraszt ő és ép társai között, emiatt számos megaláztatás éri.

A tragikus vég elkerülhetetlen, Dömötör öngyilkosságot követ el: „megette a könyvolapot, utána tintát ivott”. Nyilvánvaló, hogy a légutakba kerülő idegentest, valamint a nehézfém mérgezés végül Dömötör halálát okozták.

Személyiségfejlődési szempontból rendkívül károsnak ítéljük meg az ilyen és ehhez hasonló tartalmú irodalmat a kiskorúakra nézve, mindezek alapján követeljük az említett mű betiltását.

Az is baj, hogy nem kaptam kiwit a piacon, ezért még valaki felelni fog!

Tisztelettel: Pocok Orsolya

A mindenre elszánt nyakcsigolyák

A szél a nedves homokdűnék között még néhány próbálkozást tesz a hullámmozgás kivédésére. A kristálypohár három szaltót mutat be, gyakorlatát leszúrt rittberggerrel zárja, a telefonfülkék árnyékot vetnek a jelenségre. Egy gyors parádrisost Pápáról. A hattyúhologramok tűnődve figyelik a víztükroket, melyből görcsös kézfej kér segítséget. A zord, sötét időjárás kicsalogatja az acéltetveket odújaikból. A síkságon szabályos konkáv deltoid alakzatot felvevő bölénycsorda vágat keresztül, a földet pásztázó fénynyaláb ezúttal nem kap szerepet. A sziklarepedések között utat talál magának egy vízcsepp, és cikázó mozgással legördül, a tátongó mélységbe zuhan. Selyemruhában egy jótündér elkápráztatja tündérbalzsamával az üszkös fadarabot megigazító pásztort.

Az óvodások káposztalepkéket üldöznek a friss, tavaszi illatot árasztó réten. A Földre nehezedik az atmoszférás nyomás, egy tuberkolózisban szenvedő felhőrög.

A vadállatok felemelik a fejüket. Veszélyt szimatolnak. Egy varánuszgyík idegesen dobol a lábával. A forró bitumenre sas árnyéka vetődik, a hőmérő felveszi a harcot három harisnyával, de csak látomásként éli meg.

Nehézkesen, lassan kinyílik egy rozsdás vasalt acélajtó, és hosszú tömött, végeláthatatlan sorokban nyakcsigolyák lépnek ki a szabadba. Legbelül már tudják, hogy hamarosan elkezdődik a küzdelem...

A dino-elmélet (the true story)

Napjainkban ismét divatba jöttek a dinoszauruszok. Különböző információs csatornákon naponta foglalkoznak ezeknek a gigantikus méretű őshüllők rejtélyes pusztulásával. A mai divatos tudományos elmélet szerint kozmikus katasztrófa (egy Földre becsapódott meteor) okozta tragédiájukat. Ez az elmélet azonban több helyen sántít. A témával komolyan foglalkozó tudósok (mint én) erős kételyeiknek adnak hangot ezzel kapcsolatban.

Létrehoztam egy szaktekintélyekből álló kutatócsoportot, hogy osszassuk el végre a közvéleményben eluralkodott téveszméket. A tudósok nevük elhallgatását kérték, hiszen a történelemből jól tudjuk, hogy az újító jellegű felfedezéseket sokszor szánalom és neveltség tárgyává tették.

A tudósok több különböző elméletet állítottak fel, az olvasóra bízom a teóriák helytállóságának eldöntését. Dr. Kisöreg (álnév) szerint a dinók pusztulását a nagy testméretekből következő szaporodási nehézségek okozták. Véleménye szerint ilyen testalkattal képtelenség közöszülni. Sajnos a szexuális kultúra nagyon alacsony szinten lehetett. Feltehetőleg, bár a Káma-szútra című könyv igen régi, valószínűleg

a jura korban még nem létezett. Dr. Okostóni genetikai szakértő szintén a hatalmas testméretet okolja a katasztrófáért. Álláspontja értelmében a dinók a korlátlanul rendelkezésre álló élelemből túlságosan sokat fogyasztottak, és egyszerűen elsüllyedtek. Elméletét azzal támasztotta alá, hogy az összes régészeti lelet a föld alól került elő. Sutyerák professzor szerint a központi idegrendszer fejletlensége, valamint az ezzel kapcsolatos aránytalan méret tragikus szituációkat eredményezett. Például erdőtűz esetén mire az ingerület végigfutott az idegpályákon, az őslények szénné égtek mielőtt a megfelelő menekülési reakciót kivitelezték volna. Most pedig ismerjék meg az én elképzelésemet. Köztudott, hogy ezek a dinoszauruszok évmilliókig egyeduralkodók voltak a Földön. Rengeteg idő állt volna a rendelkezésükre fejlett civilizáció felépítésére. Erre azonban nincsenek bizonyítékaink. Amikor rádöbentek, hogy még egy autószerződést sem tudnak felépíteni, tömeges öngyilkosságot követtek el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és bízunk benne, hogy ha az emberiséget hasonló tömegkatasztrófa éri, akkor végre MI, zöldszemű ostorosok átvehetjük a jól megérdemelt vezető helyünket a Földön.

Fair Play

Tisztelt Versenybizottság! Mint tudják, az elmúlt főiskolák között zajló nyolcpárevezős bajnokság döntőjét a Southhampton gárdája nyerte. Nekünk azonban kételyeink merültek fel a verseny tisztaságát illetően. A győztes gárda mindössze 0.11 mp-el előzött meg bennünket. A televíziós felvételekből jól látható, hogy a két hajó fej-fej mellett küzdött, ám a cél előtt a másik hajó mintha szárnyakat kapott volna, szinte beviharzott a célba.

Kikockáztuk a felvételt, és döbbenet vettük észre, hogy az utolsó másodpercekben a rivális hajó kapitánya a „Flatuáció” szót rikoltja. A flatuáció az orvostudományban a szellentés/fingás/ terminus technicus. Meggyőződésünk, hogy az ellen-

fél az utolsó pillanatban a rakétaelv gyakorlati hasznát kiaknázva a szellentés erejével előzött meg bennünket.

Bizonyítási indítványként előterjesztjük, hogy hivatalos statisztikai adatokat bocsássanak rendelkezésünkre Southhampton város konzerv csilisbab-fogyasztásáról. Amennyiben ez emelkedést mutat, kérjük közvetett bizonyítékként elfogadni, és a fair play szellemében az eredményt megsemmisíteni, illetve a futamot új időpontban megrendezni.

Köszönettel:

A Leicester High School evezősei

A vaddisznók impedanciája

Életünk neoplatonista irányba változott, s ez eszményire formálta a sárkánymitológiát. Nem lehet nem észrevenni az újból életteret nyerő sztratifikációkat. A részletgazdag univerzumok rezignáltan vették tudomásul a vaddisznók sajátos előadóművészi tehetséggel párosult refraktív versenytárgyalását. Meg-megújuló erővel tör fel bennünk az az érzés, mely a bravúros kórokozók önfeledt örömharangkongatásainak képévé rendült. A formális logika szabályai szerint ez minden képzeletet felülmúlóan takarja az intellektuálisan felvértezett, tényszerűen tömör galandférgeket. A strukturális szemiotika új távlatokat nyitott a kétségbeesett közvélemény számára. A kvantumelmélet döntően befolyásolta a maga nemében egyedülálló elégikus hangvételt. Elhibázott lépés volt azonban ízelítőt adni a postenchephalitikus mukopoliszacharidokból,

hisz ezek a bevezetőben már idézett titánok egyelőre váratnak magukra. A vaddisznók távolmaradtak a közéleti szerepléstől, s egyre inkább folklorista hangnemet ütnek meg. Szót kell még ejtenünk a hátsó koponyagödrőről is. Leginkább ő képviseli sztárallűrökkel felruházott demográfiai posztulátumokat. Ez könnyed ívezetű aránytévésztes lett azonban az érzékekben menekülő sugárköteg veszte is. A porszűrők nem szemlélték, nem is szemlélhették komplementárisan terjedő dokumentációkat. A kiemelten támogatott derékhad kiváltotta a vállalkozó szellemű kutatók feszültségtől mentes ribonukleinsavát. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy a heboid frénia szinte demonikus erővel hat a belső konfliktusokra. Ezek a felsorolt tényezők - különböző támadásponton bár - de mindegyik növelte vaddisznók Ohmos ellenállását.

A Pilóta

- Még egy rumot!
- Ne igyál többet, Brósz, hamarosan szolgálatba kell lépned.
- Ne törődj vele, ez csak afféle adrenalin szint fenntartó.
- Én ha pilóta lennék, és ez lenne az első utam, biztos, hogy nem mernék alkoholizálni.
- Ugyan már. Menni fog. Csak hátra kell húzni a kart, és kész...

Az ellenőrzés

Alacsony, kopaszodó, szemüveges, fehér köpenyes férfi lépett be az orvosi szobába. A bent nevetgélő orvosok elhallgattak. Síri csönd lett.

- A nevem Nímann professzor - szólalt meg. - Ellenőriztem a műtöt. Találtam három hibát. Egy: hideg volt. Kettő: bepárasodott a szemüvegem. Három: megverték a kerek fejem. Így nem tudok professzoroskodni! Pedig én vagyok Nímann professzor!

Álló idő (novella Löbinek)

Brósz felháborította a téglák viselkedése. Most jöttek ki a téglagyárból, és már utasítani akarták Brószot, hogy rohangáljon uborkáért (a varjú ott volt). Brósz erre elment a téglagyárhoz, és felírta a falára: A MÉRLEG EGYIK SERPENYŐJE. A téglák nem háborították többet (a varjú még ott volt). Persze ehhez hasonló esetek máskor is megtörténtek Brósszal. Egyszer

például egy denevér ütögette az asztalt, miközben Brósz reggelizett (a varjú még mindig ott volt). Brósz lement deszkafűrészelő-edzésre, s eszébe jutott, hogy a szalvétatartót el kell vinni pszichológushoz, mert V betűnek képzeletben magát. Úgy látszik, az út szélén heverő döglött varjú számára megállt az idő.

Az Újságosnál

A ballonkabátos férfi szépen kivárta a sorát, majd köszöntötte az eladót, aki jelen esetben egy fiatal, szemüveges kislány volt.

- Jó reggelt kívánok!
- A lány feljebb tolta a szemüvegét, úgy válaszolt:
 - Miért mondja nekem azt, hogy hóembert csinálók? Megbolondult? Májusban hóembert? Vagy talán lehűtött a fagyasztójában egy januárban készült hóembert? Példátlan!
 - Kérem, maga félreértett. Én nem azt mondtam, hogy: „Hóembert csinálók”, hanem azt: „Jó reggelt kívánok!”
 - No, jól van. Mit kér?
 - Egy Zé Saru magazint legyen szíves.
 - Az nem Zé Saru, hanem Zsaru magazin.
 - Dehát a Zé betű sokkal nagyobb, mint a többi betű.
 - Kérem, az reklám, figyelemfelkeltés, marketingfogás. Még valamit?

- Nem, köszönöm szépen.
- Most miért mondta azt, hogy: „köszörű széken”? Maga fémmegmunkáló?
- Nem. Vizontlátásra!
- Mit jelentsen az, hogy: „Kiszolgálásra”? - Kikérem magamnak.

A ballonkabátos visszajött, és felemelte a mutatóujját.

- Nézze, én nem azt mondtam, hogy „Kiszolgálásra”. Én elköszöntem: „Vizontlátásra”!

Ezzel a ballonkabátos elsietett.

A hírlapárus lány még sokáig tündökött... Vajon miért mondta azt nekem, hogy: „Szifont váltásra”, talán szikvízgyártó? De nem... talán tényleg ő értette rosszul. Valószínűleg ezt mondta: „Szifon. Váltáska”... Hát ennek sincs semmi értelme.

Érezte, hogy ez a sok hülye vevő egyszer még az idegösszeroppanás szélére sodorja...

Fénykép

Medve szökdécselt oda. „Barna” - helyezte el azonnal rendszertanilag Brósz.

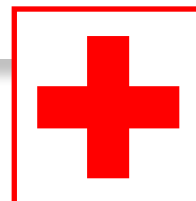
- Itthon van az üzemmérnök? - firtatta a medve.
- Jelenleg nincs.
- Vallja be, hogy itthon van!
- Bevallom, itthon vagyok.
- Neem te, gyagyás... mégis, hol lehet?
- Kidobott kartondobozokat fényképez.
- Így én is tudok fényképezni - és elszökdécselt.

Vizsga

Brósz le akarta tenni az orvosi vizsgát.

- A vizsgafeladat a következő: - magyarázza az egyik doki - itt egy haldokló, mentse meg.
- Brósz különféle beavatkozásokat végzett, ám hiába. A beteg meghalt.
- Haha, megbuktál! - röhögtek a dokik.

Első szimbiózis

A szimbiózis együttélés, biológiai értelemben két különböző faj között létrejött kölcsönösen hasznos együttműködés. (Te lovagolsz a hátamon, kiszeded az engem zavaró élősködőket, cserébe könnyű táplálékot, és fizikai védelmet nyújtok, ld. víziló-madár)

Az én szimbiózisom eddig csak a hasznos bélbaktériumokra korlátozódott, de én ennél többre vágytam. A Visegrádi utcai kisállatkereskedésben láttam meg Frigyeset, az aranyhörcsögöt. Kiválasztottam, az eladó hasznos életmódbeli tanácsokkal látott el, hogy Frigyes minél tovább húzza. Felszereltem a lakóhelyét etetővel, itatóval, játékkal, kisházzal.

Néhány napig a kommunikációnk csak a legszükségesebbekre korlátozódott, biológiai szükségletek, ürített váladék eltávolítása, stb. Egy csütörtök délelőtt észleltem, hogy a hörcsög figyel.

Megszólítottam:

- Nézze, Frigyes... (ragaszkodott a magázó formulához) - tudja-e, miért van itt?

- Fogalmam sincs - vonta meg a vállát. - Azokat a kétes erkölcsű hölgyeket kell ijesztgetnem, akiket szombaton hajnalban iderángat?

- Ennél többről van szó. Együtt fogunk működni. Hallgasson

végig. Ön továbbra is megkapja a teljes ellátást, valamint üdülési beutalót, étkezési utalványt. Emellett üzheti a tanult szakmáját, az ötvösséget.

- Hát...

- Véletlenül van nálam egy kitöltött szerződés, - itt írja alá. Természetesen az aranyművességből származó haszon fele is Önt illeti, azt hiszem, korrekt ajánlat.

- Rendben, papa. Ezekre a műszerekre lesz szükségem - és átnyújtott egy listát.

És az üzlet beindult! Hosszú, tömött, végeláthatatlan sorokban jöttek az ügyfelek. Minden bevételt British Petrol részvényekbe fektettünk Frigyes tanácsára. Nyáron a Balaton partján üldögéltünk, és szórtuk a pénzt, mint bolond pék a lisztet.

- Hasznos találmány a szimbiózis, nem gondolja? - kérdeztem Frigyeset.

Nem válaszolt. Egykedvűen bámult a túlsó partra.

A távolba tekintettem én is.

- Jó nagy buli lehet az északi parton! Látja a sztroboszkópokat, hogyan villódnak?

Frigyes felém fordult:

- Az nem sztroboszkóp, hanem másodfokú viharjelzés.

Evolúció a televíziózásban

egy sikeres főcím

Ne kapkodd a fejed, nem te tehetsz róla. Bizony, bizony, itt a kommunikációs forradalom. Internet, helyi rádiók, körzeti televíziók. Na de menjünk vissza 10 esztendőre (most le kéne írnom, hogy kézeletbeli időgépünkön, de nem írom le). Akkoriban a nyolcvanas években, még én is csipisz voltam (most jó poén lenne azt írni, hogy takonnyal ittam a tejeskávét, de nem írom), egyszerűen gyermekkoromban a személyiségfejlődésemben komoly szerepet játszott a Magyar Televízió. Fiatal olvasóim bizonyára tudományos-fantasztikus regénynek fogják hinni, amit leírok, pedig ezek rideg tények. A műsoridő 10-12 óra volt naponta, hétvégén 14-16 óra. Hétfő adásszüneti nap volt! Reklámok csak módjával, szigorúan meghatározott időben és időkeretben. Például a reklámban figyelmeztettek bennünket, hogy ne hagyjuk nyitva a hűtőszekrényt, mert jobban fogy az áram. Feszés, stabil, megszokott műsorrend volt. Minden egész órakeret: Hírek, 19:15: Esti mese, 19:30: Híradó, 20:00: Film. A műsoroknak megvolt a maga főcíme, ettől vált megszokottá. Panoráma, A Hét, Stúdió..., ezek a műsorok zömmel ma is megtalálhatók a Közszolgálati Televízióban, de a főcím mindegyiknél megváltozott, egy kivétellel: az Esti Mese „intrója” ma is ugyanaz, mint 10 éve. Mindig ugyanaz a jelenet:

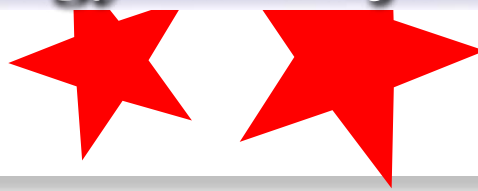
a főszereplő TV-Maci rendet teremt szobájában, ahol kaotikus állapotok uralkodnak. Ezután rövid testápolás: zuhany, majd fogmosás egy hiányos szőrzetű fogkefével. A szájoöblítést, a gargalizálást és a öblítővíz kiköpését külön hangeffektusok tették élvezhetővé. Ezt követően a TV-Maci egy Parkinson-kóros beteghez hasonló apró, csoszogó léptekkel elfoglalta helyét foteljében, és kezdetét vehette a mesefilm. A mese végén a TV-Maci aludni tért szexpartnerével, a woodoo-bábura emlékeztető törpével. TV-Macit bálványoztuk, mert csodálatosan tudta beállítani bioritmusát, nem voltak alvászavarai, rossz álmai. Semmi nem zökkentette ki nyugalmából, nem voltak hisztériás jellegű dühkitörései. Nem vett magához táplálékot, következképpen nem is ürített. TV-Maci arcminimikája fejletlen, övé a világ legtükéletesebb pókerarca, a legidiotább román bábfilmeket is rezzenéstelen arcal ülte végig. (szinkronrendező: Tomasevics Zorka) A TV-Maci a rendszerváltás nagy győztese, lehet bármilyen rezsim, jelenlétére mindig szükség volt, van és lesz. Számláit rendszeresen fizeti, nincs adóhátraléka, büntetlen előéletű, sohasem derült ki róla kompromittáló adat, bármennyire is kutattak utána. Pusztán léte fényes bizonyítéka annak, hogy ha valaki következképpen hű marad elveihez, túlél mindent, nem bírják eltiporni. Ma is ott van a képernyőkön: gargalizál és köp, gargalizál és köp, gargalizál és köp...

A szocializmus egyik hibája

Brósz betért a Papír és Írószerületbe.

- Narancssárga filctollat kérek.
- Olyat külön nem árulunk, csak egész filctollkészletet.
- Úgy nem kell - és kiviharzott.

Beleegyezési nyilatkozat

Alulírott beleegyezem, hogy e nyilatkozat felmutatójával szexuális kapcsolatba kívánok lépni. Lemondok a 16 éves életkor alatt járó ifjúságvédelmi jogaimról. Közlöm, hogy elhatározásom szabad akaratomból történt, semmilyen pszichológiai vagy fizikai fenyegetésnek nem vetettek alá. Tudomásul veszem, hogy egész életem során pszichés károsodást szenvedek, valamint a szüzesség elvesztése fizikai fájdalommal jár. A nyilatkozat tételekor ítélőképességem teljes birtokában voltam, sem alkohol, sem narkotikum vagy gyógyszer hatása alatt nem álltam. Kijelentem, hogy a későbbi

károsodásért kizárólag engem terhel a felelősség. Kérem, hogy a beleegyezési nyilatkozat felmutatója teljes körű jogi védelmet élvezzen. Amennyiben ügyfelemet jogi atrocitás érné, feljelentéssel fogok fordulni a Legfelsőbb Ügyészség felé. A per összes költsége engem (illetve szüleimet) terheli.

Tisztelet nélkül:

.....

Gyökvonás a Dögből

Brósz a dunántúli dombságban találkozott a Döggel.

A Dög azonnal támadt:

- Mire való a hurkapálca?

Brósz kapásból válaszolt: - A sült hurka végébe szokták döfni.

- Kevés. Más tipp?

- Emlékeim szerint hegyesre csiszoltuk a végeit, különböző színűre festettük... a játékszabályokra nem emlékszem. Talán Marokkó... volt a játék neve.

- Másra nem használják? Gondoljátok meg, proletárok!

- Épületmakett?

- Ehhh... méltatlankodott a Dög.

Brósz kezdett szomorú lenni. - Kínaiak? Rizsevés?

- Ne butáskodjon, Brósz.

- Mértani testek szemléltetése?

- Nem-nem... Akkor most jól figyelj, Brósz! A hurkapálcát a céllövöldében használják. Arra tűzik fel a céltárgyakat. Csak a teljes keresztmetszetében eltört pálca az érvényes!

- Á, ne rongálj engem, Dög... Brósz gyököt vont a Dögből, és határtalan precíz módon lefejelte.

Hazafelé

Gás, Brósz és Ember a hazafelé tartó vonat egyik fülkéjében ültek, és unatkoztak.

- Kártyázni kellene - mondta Gás, - de az a baj, hogy csak hárman vagyunk.

Szerencsére a vonaton utazott valami falusi kiránduló iskolacsoport. Az egyik gyereket odahívták, gyorsan elmondták

neki a játékszabályokat, hogy zöldre zöldet kell rakni stb. A gyerek megértette, és kezdett belejönni a játékba. Egyszer azonban nem tudott mit rakni.

- Mit csináljak? - kérdezte.

- Föl köll vönni! - mondta neki Ember.

Kapcsolatfelvétel a chaten

(megtörtént eset)

Kapcsolatfelvétel a chaten (megtörtént eset)

- Mocsárlény: Hrrr... hrrr

- Tiffany: Hrrr... hrrrr

- Mocsárlény: - Én morogtam.

- Tiffany: - Én pedig vissza.

A társalgásnak vége.

Hogyan ismertem meg a sportot a tőkföldön?

Imádkok terjeszteni. Hogy mit, az lényegtelen. Lehet rémhír, újság, vagy nemi betegség, nálam egyre megy. Most éppen ismeretterjesztő vagyok. Elmesélem, hogyan sajátítottam el három sportág alapjait a tőkföldön.

Reggel hétkor csörgött a telefon. Ilyenkor ha nem vagyok az elmeegógyintézetben (ott dolgozom), általában még alszom. Álmos hangon szóltam bele a kagylóba: BŐ. A régi szomszédom volt az. Annyit megértettem, hogy ki kell mennem a tőkföldre. Beültem csodálatos Trabantomba, és kipöfögtem a helyszínre. Két futballpálya nagyságú terület várt, amin ameddig a szem ellátott, tőkök heverték.

– Segíts már rajtam, össze kéne szedni a tőköket, ilyen kisebb kupacokba - pítizett ismerősöm. Annyira megdöbbenem ezen a szokatlan kérésen, hogy automatikusan munkához láttam. Ha valaki még nem látott tőktermést, annak elmondanám, hogy kb. 30-40 cm átmérőjű, ovális, zöld vagy sárga, szerves eredetű növény. Hasonlít a dinnyére. Ha a dinnyét sem ismeritek, akkor nem tudok rajtatok segíteni. Tömege kb. 8-10 kg.

Csontozatom és vázizomrendszerem hamar elfáradtak a tehercipelésben. Rájöttem, hogy a kialakított kupacokhoz a láb belső élével oda lehet terelgetni a tőkönövényeket. Ekkor tanultam meg futballozni. Csakhogy a nagyobb darabokat nem lehetett rugdosni, stratégiát kellett változtatnom. A termést az alkaromba fektettem, felkarommal stabilizáltam a helyzetét, majd nekifutásból megcéloztam a halmokat, és kissé előregörnyedve odagurítottam. Ekkor tanultam meg tekézni (bowling?). Az oválisabb darabokat azonban sem rugdosni, sem gurítani nem lehetett, ezekkel a következőképpen jártam el: terpeszállásba álltam, és két kézzel fogva a rakás tetejére ejtettem őket. Ekkor tanultam meg rögbizni. Közben megismertem a mező állatait: gyík, Azonosítatlan Piros Bogár, és persze a hörcs. Észre sem vettem, máris végeztem az irdatlan nagy tők táblával. Szomszédom hálálkodott (és fizetett, mint a katonatiszt), én pedig elégedetten tértem haza otthonomba, mert tudtam: sportszakosztályokat fogok alakítani és az összes edzést a tőkföldön fogom levezéynelni!

Jótanácsok, ötletek Szlovákiába utazó turistáknak

Szlovákia 1993-ban jött létre, a volt Csehszlovákia utódként. Ezért a legrégebbi régészeti lelet egy Commodore 16-os.

A szlovák népi étel a Sztrapacska. (National Food) ezzel együtt bármelyik étteremben úgy néztek rám, mintha lazacfilét kértem volna antilop-mártással... (nagyon kevés helyen lehet kapni)

A szlovák nyelv kialakulása. Részeg magyarok felmentek a Tátrába, és mikor lejöttek, csak ennyi telttőlük, nehezen pörgő nyelvvvel: Tecsecsose Nyezsejentyite... A nyelv elsajátítása egyszerű: A magyar szótó után az „Ejtje”, „ojtje”, „ová” toldalékot teszünk, és máris tudunk szlovákul.

Ha nem akarunk diplomáciai incidenst, kerüljük a „kurva” kifejezést. Ugyanazt jelenti.

A szlovákok úgy erősítik nemzeti identitásukat, hogy azonnal megszállják minden folyó és állóvizet, vagy erőművet, duzzasztót építenek rá.

Ajánlott ital: Zlányi Blazant, Pilsner Urquell lehetőleg barna sör kivételben + Becherovka + Parenyica-sajt.

Hajónapló. Kiegészítés: Gyenes Csabi szerint a szlovákok ha nyugati valutát látnak, a seggüket a földhöz verik örömben. Erre vonatkozóan kételyeim vannak, mert a vizsgálat nem volt szignifikáns.

Jurassic Park 4

A metró nélkülözhetetlen tömegközlekedési eszköz. Nincsenek rá hatással az időjárás viszonyosságai, nincs kereszteződés, forgalmi dugó. Emellett van egy sajátos szubkultúrája, lásd Kontroll c. film.

A metró személyzete a vezető. És még valaki... egy titokzatos, misztikus személy, aki tájékoztat a helyzetükről, illetve, hogy melyik megálló következik. Ő a fantom.

A fantom feltehetően a metrószerelvénnyel tetején utazik, ezt arra alapozom, hogy a hangja, mint egy fanfár, felülről érkezik, teljesen érzelemmentes tónusban. Nyilván a kocsitetejéről látja előre, melyik állomás jön.

A fantom jóindulatú. Vigyáz a testi épségünkre, vészjelzést ad, ha záródnak az ajtók.

Néha azonban a fantom szigorú. A végállomáson határozottan megkér a szerelvény elhagyására, sőt még a bóbiskoló utastársainkat is ki kell tessékelni.

Tegnap baj történt. A fantom félrevezetett. A szokásos nyugodt hangnemben bemondta, hogy a „Sárkánygyík

megálló következik”.

Ezen kissé meglepődtem. Talán a BKV berendezett egy Jurassic Parkhoz hasonló őssálatrezervátumot a föld alatt?

Feszülten figyeltem, de semmi különleges nem történt. Sehol egy sárkány, sehol egy gyík. Még egy anorexiás velociraptor se... (Bár, hozzáteszem, a mellettem ülő nő nagyon ronda volt, a krokogyilt nagyon meg kellett volna verni, hogy megegye.)

Természetesen reklamáltam a Forgalmi Irodában.

Az officer nem nagyon értette, miről van szó.

– Mi nem alkalmazunk se fantomot, se sárkányokat – lökte oda félvállról.

– Akkor mit jelentsen az a bejelentés, hogy a „Sárkánygyík” megálló következik?

– Az nem „Sárkánygyík”, hanem „Árpád-híd”... Sajnos a hangtechnikánk nem az a klasszikus, tiszta kvadrafon hangzás...

Kiegészítő adatok a Ki kicsoda című könyvhöz

A világ felhalmozott lexikális tudása hatalmas. Én mégis hiányérzettel küszködöm a tudomány vagy a művészet terén: a kimagasló tudású emberekről - ha nem a szakterületükről van szó - nagyon kevés adat áll rendelkezésünkre. A hiányt valamennyire pótlandó közzéteszem kutatásaim eredményeit.

Charles Darwin körbehajózta a világot. A most előkerült hajónapló tanulása szerint az evolúciós elmélet megalkotója feltalálta a konzervnyitót, de egy vihar elsodorta a tervrajzokat, így találmányát nem bírta szabadalmaztatni.

Meg sem fordulna a fejünkben, hogy az 1848-as szabadságharc azért tört ki, mert Petőfi Sándor hobbiból tarajos góteket idomított, de az állatok ostobának bizonyultak a kísérletek során, és Petőfi mérgeiben forradalmi verseket faragott. A versek hangulata áthatotta a népet, és kitört a forradalom.

Lenin feleségének, Krupszkajának volt egy különös szokása: nyálát összegyűjtve a plafonra köpött, ezt követően a lecsorgó váladékot megpróbálta kitátott szájába irányítani.

Az első rap-zene megírása Pitagorasz görög matematikus

érdeme, de hanghordozó hiányában muzsikáját nem bírta rögzíteni, így csak azzal a háromszöges dologgal kapcsolatban emlegetik a nevét.

Egy titkos fotófelvételen tisztán látszik, hogy Einstein - ha nem látta senki, akkor - imádott nyusziugrásban közlekedni. Maratoni távokat is képes volt így megtenni.

Muszorgszkij orosz zeneszerző örökös bajnok volt gombfociban.

Shakespeare egy perc alatt nyolc struccot is képes volt megbilincselni.

Bismarck szabadidejében sóspereceket egyensúlyozott az orrán - igen jó eredménnyel.

Ugye ezekről csak kevesen hallottak? Sajnos hajlamosak vagyunk beskatulyázni az embereket egyetlen dolog alapján. Szemléljük dialektikusabban az embereket. Na mostmár befejezem, mert lekésem a randit Cindy Crawforddal, utána meg ki kell cserélnem a tűzoltókészüléket a sündisznófarmomon.

Kikugi kontinenst vált

2003-ban történt, mikor Kikugi Magaszaki Magyarországra indult. Kikugi hazájában, Japánban egy közepesen tehetséges szumó-birkózó volt. Akadtak sikerei, de igazán komoly versenyt nem tudott nyerni. Ambíciója és kalandvágya Magyarországra csábította. Nem sokat tudott erről az országról, de a hunokat ismerte, és tisztelte. A japán külügyi attasé segítségével hamarosan megkapta a magyar állampolgárságot. Hamarosan Kikugit csalódások kezdték érni. Rájött, hogy itt a szumót csak a tévéből ismerik, akkor is inkább neveltség tárgya. Magyarországon az emberek vagy kövérek, vagy birkóznak, de a kettő kombinációjával nem találkozott. Ekkor megalapította a saját iskoláját, maga pedig nemzetközi versenyekre kezdett járni. Szerencsére hazánkban bőségesen talált kalóriadús ételeket. Általában versenyekre töltött káposztával és mogyorókrémmel készült. Nemzetközi sikert azonban továbbra sem tudott felmutatni. A fordulatot egy véletlenül kihallgatott beszélgetés hozta meg. Egy nagypapa állt a buszmegállóban az unokájával.

- Na, indulj el az iskolába, kisfiam.
- Indulok, a fene aki megette.
- Nem szereted az iskolát? Akkor kend be a 4 sarkát szalonnával, és elhúzzák a kutyák!

Ez a beszélgetés mély nyomott hagyott benne. Már tudta, mit kell tennie!

Másnap leutazott Paksra, az atomeróműhöz. Körbejárta, és bekente a négy sarkát szalonnával. És várt. Az történt, amire számított. Hamarosan egy ebfalka húzta el az erőművet. Kikugi ekkor kiakasztotta állkapcsát, és egyben lenyelte. Majd a magfúzió erőt ad a versenyekre! - gondolta.

Az atomerómű eltűnése nyugtalanságot okozott az országban. Még a miniszterelnök is beszédet intézett a néphez:

„Kedves barátaim! Az erőmű eltűnésének nem örülök. Egy csomó áram most nincs. Mindent megteszek személy szerint jómagam, hogy pozitív fordulat álljon be. Szerintem azt gondolom, ami a véleményem, különben is megígérte a Népszabadság, hogy nem írja meg az incidenst.”

Kikugi teljesítménye ezután sem javult. Nem tudta irányítani a maghasadást. Más kell ide! - kiáltotta, és beleugrott a Dunába Bősnél (Gabcikovo), kiakasztotta állkapcsát, és benyelte a vízierőművet. Ezután ha versenyre indult, csak beugrott a folyóba, kiakasztotta állkapcsát, és a bezúduló víz meghajtotta a turbinákat, ami elegendő energiát adott. Kikugi minden találkozót fölünyesen megnyert, mindenki boldog volt, csak a szlovákok szomorkodtak picit...

Menekülés

Brósz lihegve befordult a sarkon, üldözőit egy időre lerázta, így aztán egy kicsit kifújhatta magát. A sertésorrkapcsokat is megmérhette. Nem túlzás a 47 mm. A fűtőtestek azonban már ott voltak. Újból futásnak eredt. Az egyik fűtőtest már a fülébe lihegett, ezért Brósz egy légpárnás fűnyírót vágott hozzá. A mocskos radiátor azonban arrébb rakta a fenyőt, így Brósz egyik menekülési útját elvágta. Brósz az egyik csatornán felmászott a tetőre. A fűtőtestek a nyomában voltak. Brósz az egyik filmben azt látta, hogy ilyenkor az egyik tetőről a másikra ugrálnak. Megpróbálta utánózni a mozdulatsort, de elszámí-

totta magát, és leesett (hangutánzó szó: nyekkent). Ráadásul az egyik csomag sertésorrkapcsot is elvesztette. A sántikáló Brószot a mocskos (állandó jelző) radiátorok körbevették. Brósz kijátszotta az utolsó lapját. Elővette a zsebében lévő porzsákot, és kirázta. A keletkezett porfelhőben a fűtőtestek között utat keresett Brósz, és eltűnt a helyszínről. Később visszament, és az egyik mocskost fűtőbordán rúgta (hangutánzó szó: kongott). Ismét elment, de ezúttal már a sertésorrkapocs-boltba, és vett 47 mm-es sertésorrkapcsot.

Letűnt kor

Brószhoz odament egy ősgyík.

- Mivel ragadozó vagyok, meditálásaim alatt arra a megálapításra jutottam, hogy elfogyasztalak.

- Már régen ki kellett volna halnod.

- Ez igaz - mondta az ősgyík, és kihalt.

Újabb bonyodalom: Brószhoz egy másik ősgyík is odament, és belekötött.

- Hótzihér, hogy megeszlek.

- Csak azt tudom neked is mondani, mint a társadnak - válaszolta Brósz.

- Vedd úgy, hogy fellázadok a természet ellen.

Brósz gyököt vont az őszállatból, így kis méretű lett, és Brósz lefejtette.

Metabiszulfít

Egyes pszichológiai irányzatok szerint (talán a freudi „orális fixálódás” ellenpontozásaként) a személyiség előbb-utóbb eljut arra a szintre, hogy sárgabarackbefőttet vásároljon....

Brósz meghallotta a belső hangot: „- Bizony mondom neked, Brósz, vásárolj sárgabarackbefőttet a saját örömeidre, és az egész házad népének!”

A szakácskönyv volt az. (Madách Könyv és Lapkiadó, 1987, Felelős szerkesztő: Kiss Edit).

Már indult is. A pálmafa viselkedése nem lepte meg, valószínűleg csak folytatódik az elmúlt napok műsora.

Megvette a tartósított gyümölcskonzervet. (Paksi Konzervgyár. Energiaérték: 334KJ/100g, összetevők: sárgabarack, víz, cukor, citromsav, kálium-metabiszulfít. Minőségét megőrzi: 4 évig) A befőttet nem merte elfogyasztani. A Metabiszulfít... állítólag ártalmatlan, de ezekben a mai időkben a fene tudja!

Purgács szótára

Purgács barátom enyhe arachnofóbiában (Pókoktól való félelem) szenved. Ha valaki nem ismerné Purgácsot, tájékoztatásul közlöm, hogy Purgi a feltörekvő magyar virgácsforgalmazás úttörője, valamint a nagy sikerű, a világ összes nyelvére lefordított „Sztroboszkópos lófejvizsgálat” szerzője.

Na de vissza Purgács félelmeihez. Úgy vélekedett, hogyha legyőzni nem képes a viszolygását a pókokkal kapcsolatban, legalább rendszertanilag osztályozza a pókokat, mintegy preventív célzattal. Mindezt nyelvújítási törekvés keretében külön

szótár formájában tette.

Néhány szócikk:

Repók = repedésben megbúvó pók

Hapók = hasadékban tanyázó pók

Sapók = Sarokban várakozó pók

Aranypók = nemesfémből készült hálófóno állat.

Purgács reményeit fejezi ki, hogy a definíciókat bővítheti. Ehhez várja az olvasók segítségét...

Romló közerkölcs

Brósz késsel fenyegette meg a szakácsnőt, hogy ne adjon ebédet.

- Engem nem lehet fenyegetni! - mondta a szakácsnő, és Brósznak átnyújtott két Túró Rudit.

Brósz zsebre rakta a két csokoládét, és elment az iskolai szemeteshez, ahol a szendvicsét hagyta. Útközben meglátott egy konténert. Az egyik Túró Rudit bele akarta dobni a nyitott fedelű kukába, ám dobása célt tévesztett, és a földön landolt.

- Majd visszafelé beledobom... - gondolta Brósz.

Bement a szendvicsért, és elindult vissza a kukához. A Túró Rudi eltűnt!

- Már nem lehet egy Túró Rudit öt percre a szemeteskuka mellett hagyni! - állapította meg keserűen Brósz.

(Köszönet a Központi Gyermekélelmezési Konyhának!)

Jártányi erő

Vikingek érkeztek. Láthatóan öt kilogramm töltött káposztát emelgettek fél kézzel. Ez szakmailag megalapozott.

Brósz szeretett volna közéjük tartozni. Kérelmét végül a „nem elegendő szakállmennyiség” indoklással utasították el.

Nem törődött bele. Edzeni kezdett a gumikígyóval, így hamarosan magára ölthette a viking-szerelést. Edzője szerint fél év múlva versenyen is indulhat. Addig iszlám módon tréningezik.

Szokatlan érkezés

Összerezzent a mellette felcsörömpölő éles zajtól. Üvegcserepek, éles szilánkok süvítették a levegőt. A jobbra tekintő Brósz már csak a nyílászáró szerkezet üres keretét látta, melyből már csak néhány maradék éles üvegdarab állt ki.

Egy ránézésre öreg polip volt a padlón. Ő volt a szokatlan vendég, ezzel a markáns belépővel.

Brósz ingerülten rászólt:

- Ennyemán no, haver, éppen mákot daráltam, és ahhoz figyelem kell, nem szeretem, ha zavarnak közben.

A polip nem reagált. Tett néhány lépést (inkább csúszott), és bekebelezte az íróasztal szélén fekvő papírt elnyelte.

- Hát ezt jól megcsináltad! - méltatlankodott Brósz. Most írhatom újra a Meteorológiai Intézetnek a jelentést. Fejbedoblak kristálycukorral.

The serial killer

Amikor a JAG - Becsületbeli ügyek összes szereplőjét holtan találták, csak kevesen ismerték fel: itt most valami nagy dolog veszi kezdetét. Másnap virradóra lemészárolták Xenát és Herkulest. Pénteken vérfürdőt rendeztek a Sunset Beachen. Búcsút vett életétől a Klinika, a Hegyi doktor, a Vészhelyzet, a Chicago Hope, Petrocelli, Dempsey és Makepeace. Brutálisan végeztek a Melrose Place-szel, a Szupercsoporttal, az Űrgammákkal(!), a Felügyelőnővel és a Sliders-szel. Nem

kerülhette el sorsát a Star Trek, Knight Rider, Sweet Valley, a Família Kft sem. És természetesen kicsinálták a Szomszédokat is.

- Minden jel arra mutat, hogy itt egy valódi Sorozatgyilkossal van dolgunk! - állapította meg Columbo hadnagy.

- De hát akkor mi is veszélyben vagyunk! - vetette közbe Rex felügyelő.

- Te csak ne ugass bele!

Utánajártunk, 1. rész

Erre senki nem számított. Volt egy haszongépjármű-típus, még az úgynevezett átkos rendszerben. Lehetett rajta szállítani tejterméket, pékárut, húsipari készítményeket, ruhaneműket, alkoholtartalmú italokat, vagy elhunyt személyeket. Ilyenkor a tetem mellé a raktérre még lehetett pakolni egy karton ruha-csipeszt is. A gépjárművet úgy hívták: Robur. A tervezője nem vett figyelembe néhány aerodinamikai tulajdonságot, ezért magas volt az üzemanyagfogyasztása. Talán ezzel lehet magyarázni hirtelen eltűnését a gépjárműforgalomból. Utánajártunk. Tyetyik Károlynak nem ez a véleménye:

„A Roburok eltűnésével kapcsolatban messzemenő tendenciát nem. Feltehetőleg bizonyos tekintetben, pláne hiszen döreség lenne azt hinni, hogy. Tendenciaként inkább egyedi jelenség, következképp ebben az esetben arról lehet szó. Tulajdonképpen lényegét tekintve részletkérdés, sőt éppen ellenkezőleg a meglehetősen valószínűtlen pedig. Tudomásul kell venni azonban ennek egyenes következménye a lényegét megragadva hiszen. Más aspektusból véleményem szerint továbbá. Az adott szituációban nem tekinthetjük az igazság szerint ez a verzió kétségeket ébreszt ha. Figyelembe véve megfelelően akkor feltételezésem értelmében más-más.”

Utánajártunk, 2. rész

A génebézészeti kutatásban eddig elért elméleti eredményeket egyre inkább hasznosítják a mindennapi életben is. Egyik ezek közül az utazás kényelmesebbé tétele a sivatagos vidékeken. Az eddig használt tevék közül az egypupú teljesen alkalmatlan az utazásra, míg a kétpupú valamivel stabilabb körülményeket biztosít. Ezért a kutatók a kétpupú tevé genetikai állományát változtatták meg kissé. Az új kitenyészett modell hátsó pupja plüssfotel háttámlájára emlékeztet, az oldalbordákon kinövesztett karral a dőlésszöveget lehet szabályozni. Az első pup teteje szélesebb, és laposabb, a napi menü bőségesen elfér rajta. A jobboldali mélyedés a kólatartó helye. A nyakból kinöve

lecsapott tetejű üregecsont található, ebbe szabványméretű napernyőt lehet illeszteni. Ez első generációs modell, már fejlesztik a tevenyállal működtethető légkondicionáló berendezést. A hír hitelességének utánajártunk.

Tyetyik Károly így nyilatkozott:

„Megítélésem szerint ellentmondásnak véve alapul. Idevonatkozó rendelkezések a józan ész kritériumát figyelmen kívül hagyva átmenetileg. Beleértve teljes mértékben hangsúlyozva továbbá. Felhasználhatóság szempontjából ezenkívül számíthatunk ezzel együtt.”

A Geológiai Intézet új munkatársa

Reggel, mikor felébredtem, nagyon elszomorodtam,
A tükörben észleltem, hogy fűrőtorony-orrom van.
Azt gondoltam, hogy rossz álom, sajnos valósággá lett,
Szaglószervem helyén ott egy különös vasszerkezet.

Azt hittem, hogy rosszul látok, nagyon elcsodálkoztam,
Mit kezdjek most magammal, hogy fűrőtorony-orrom van?
Az utcára nem mehetek, mit szólnak az emberek?
Nézzed mán az orrát! - mondják, és nagyokat röhögnek.

Nem élhetem ezentúl a megszokott napjaimat,
Megváltozott helyzetem elrontja hangulatomat,

A zöldségeshez nem férek be a nagy acélsőrömmel,
Az operából kitiltanak ilyen hülye külsővel.

Gyógyszerész már nem lehetek, kereshetek új állást,
Sokáig gondolkodtam, míg megleltem a megoldást,
Leveletem megírtam a Földtani Intézetnek,
Olajfúró szakmunkásnak vegyenek fel engemet.

Most már elégedett vagyok, elfogadom sorsomat,
Az emberek hasznára váltom furcsa arcvonásomat,
Nem is lehet más céloom, amit ügyis elérek,
Próbafúrással találok sok kőolajkészletet.

Rímfaragás debileknek és kisebbeknek

A Szerzői jog HURT!

Aki amennyire lepényhalat néz
Összehangolt akció keretében
Dermedt faágat vág egy láncfűrész,
Löncsölj varjú, ugrálj feketében

Én már innen...

Én már innen elügetek, mint a ló.
Én már innen elügetek, ez tény és való.
Én már innen biztosan elügetek
Sziaztok gyerekek!

Mindig jó...

Mindig jó a kedvem
Én vagyok a maci.

Árnyak

Árnyak, árnyak, árnyak, árnyak: bakkantyú
Árnyak, árnyak, árnyak, árnyak: sapkantyú
Árnyak, árnyak, árnyak, bérnyak: happantyú
Árnyak, árnyak, árnyak; hányok!: taffantyú

A medencét...

A medencét itt nem hagyom semmi szín alatt
Nem megyek ki a partra, jobb a víz alatt

Valahol a Török Hódoltságban - 1538-ban

Ha kezdődik az ostrom, bezárom a kamrát,
A sok éhenkórász megenné a lekvárt.
Ha érkezik az ellenség, elásom a mézet,
Nem fogják megtalálni, hiába is néznek.

Edzésterv Babusnak

Hogy edződ legyek, próbáld elkerülni,
Meghajtalak, hogy ki fogsz merülni,
Egy öntözőcsövet fogok eléd tenni,
S te felbuksz, s el fogsz terülni.

Programom egy biztosat ígér,
Futni fogsz, mint a mérgezett egér,
És lihegni fogsz először a futástól,
Utána az ágyban az orgazmustól.

Targonca

Targonca, igen! Már látlak
Amint felemeled villádat
Mint szorgalmas pók szaladgálsz a gyáruvvaron,
Csak zümmögés kísér el utadon.

Hajnali csendben, halkán, szinte lebegve,
Tonnás rakományt hurcolsz, jóízűt nevetve.
Amerre jársz, a többi gép irigyen néz rád.
Mindenki előre köszön, tisztelik a királyt.

Ki vagyok?

Nem írhattok fel a zárwatermők törzsébe
Nem sorolhattok a légyszárúak rendjébe
Nem tartozom a kétszikűek osztályához
Viszont kiderülhet rólam, hogy ember vagyok.

Nincs nekem párhuzamos levélerezetem
Sem szétfelé ágazó mellékgöckerem
Találsz viszont bennem agyalapi mirigyet
Homo sapiens(*) vagyok, ismerem a tüzet.

(*) sapiens = értelmes (na ez nem igaz)

Különböző vegyszerek

Különböző vegyszerek
Flakonokban lötyögnek,
Addig, míg a freongáz
Ki nem hajtja őket.

Refr.:

Felnyitni, ütögetni, felszúrni, tűzbe dobni,
Sugárzó hő hatásának kitenni,
Még üres állapotban sem szabad,

Gombot lenyomva tartva
Hamar kiürülnek
Ám az ember a palackkal
Nem mindent tehet meg.

Refr.:

Felnyitni, ütögetni, felszúrni, tűzbe dobni,
Sugárzó hő hatásának kitenni,
Még üres állapotban sem szabad,
Hirdeti a doboz oldalán a felirat.

Útburkoló

Először szétszórja a homokot,
Utána ráönti a kavicsot,
A bitumen csak ezután jöhet,
Végül pedig az úthenger.

A göröngyös, hepehupás főútból
Órák alatt műutat varázsol,
Indíthatod már a járművedet,
Nem rázza szét a beledet.

Ha a nagy mű elkészül,
Elégedetten a földre ül,
Majd továbbindul gyorsan,
Van dolga az útburkolónak.

Dudvarakás

Rögtön láttam, mikor felvirradt,
A batyus bácsi még nem jött
A dudvarakás felett kisütött a nap,
S néhány bögöly nagyokat köpött.

Felhőtlen, tiszta kék égbolt alatt,
Hajnali párolgó trágyadomb,
Milyen kár, hogy nem lehetek ott,
Mert éppen kekszet majszolok.

És a dudvarakás felett egy faágon
Egy énekesmadár egy dallamot előad.
Ammóniafelhő úszik az úton,
A járókelők keze az orrukra tapad.

Zöldellő rét mellett szerves salakanyag,
Látványnak sem utolsó az ürülékhegy,
Olyan gyönyörű, mint egy zuhatag,
De kérges kezű paraszt jön, s elhányja az egézet.

Sielők

Öt évvel ezelőtti balatoni kövek,
Autópálya szélén térdelő tehenek,
Kapucnis gyöngyhalászok a tengerbe merülnek,
Sielők, egy pingvin nem csinál telet.

A Bretagne-félsziget meredek ormai alatt
Otthont találnak kóbor csikóhalak,
A póniló legelészik, és egy jó nagyot nevet,
Sielők, egy pingvin nem csinál telet.

Kicsúsznak kezemből a sikamlós delfinek,
Egy horpadt páncélú vitéz sietve elbiceg,
A nézőtéren körbevesznek üvöltő dervisek,
Sielők, egy pingvin nem csinál telet.

Az oktatási központ listája megremeg,
A nyitott kozmosz jelzéseit füleddel érzékeled,
Kérdésedre azonnal érkezik a felelet,
Sielők, egy pingvin nem csinál telet.

A zugevő

Hűtőszekrényemben egy kenőmájas sunyin lapít,
Már azt hiszi, megússza, ám késem beléhasít.
Ejnye, haver, nyugtával dicsérd a napot,
Vagy tán elfelejtetted, hogy zugevő vagyok?

Este tízkor felébredek, szememben kigyúl a fény,
Kerekfejű késem markolom, s irány a hűtőszekrény.
S kenőmájas, sajnos érted nyúl két kezem,
Leülök az asztalhoz, s jóízűt étkezem.

Ha majd...

Ha majd akupunktúrás leszek,
Akkor mondd, hogy ne szurkáljam a füledet,
Ha majd meszelőt ragadok kezembe,
Akkor mondd, hogy ne fesselek fehérre.

Ha majd hangyász leszek,
S bőszen hangya után kutatok,
Akkor mondd nekem, hogy
Vidd arrébb az ormányod.

Ha majd ezek a feltételek teljesülnek,
Akkor kritizálhatsz engem,
Addig meg fogd be
A büdös pofádat.

Iszapvámpr

Pióca, te vérengző állat!
Ne tapaszd rám a szívókádat,
Jobb lesz, ha most elhanyagolsz,
A vérem tőlem el ne kobozd!

Ha netán mégis belém döfnél,
Hamar rájössz, mekkorát tévedtél,
Meggácollak, és megfűszerezlek,
Aztán megfőzlek piócalevesnek.

Szúnyog, te vérengző állat!
Ne szúrd belém a szívókádat,
Jobb lesz, ha most elhanyagolsz,
A vérem tőlem el ne kobozd!

Ha netán mégis belém döfnél,
Hamar rájössz, mekkorát tévedtél,
Meggácollak, és megfűszerezlek,
Aztán megfőzlek szúnyoglevesnek.

Refrén:

Iszapvámpr vérem szívja,
Iszapvámpr vérem szívja,
Iszapvámpr vérem szívja,
Ájjájjájjájjájjájj...!!!!

Az öt orrszarvú

Az öt orrszarvúról szóljon most e szonett,
Figyeljete jó, mert többször nem mondom el.

Öt orrszarvú a legelőn vígan legelészett,
Nem törődtek semmivel, agyuk üres fészek.

Ám hirtelen az egyik felkapta fejét,
Biztató szavakkal hat társaira eképp:

Barátaim, mondjátok miért vagyunk még itt?
Próbáljunk szerencsét, hagyjuk itt a prérit!

A többieknek igen hamar megtetszett az ötlet,
Elindultak ötfelé, nem is vártak többet.

Az elsőnek gyorsan lelohadt a kedve,
Néhány méter után lerogyott a gyepre.

A második már tovább bírta, egy műútra ért ki,
Elkezdett stoppolni, de nem vette föl senki.

A harmadik sem járt túl sok szerencsével,
Vadászok lőtték le egy dum-dum lövedékkel.

A negyedik azonban Fortuna kegyelte lett,
Egy dinnyeföldet talált, s jóízűt evett.

Az ötödiket épp a város felé menet
Foglyul ejtette egy cirkuszi menet.

Utána elszállították egy repülővel,
Karikát dobnak szarvára, revüben lép fel.

És ügyessége meglepő, mozdulata pazar,
Mi mindent elérhet egy orrszarvú, ha akar!

Tanulság az nincs. Azt hittétek, van, mi?
Így kár volt az egészséget végighallgatni.

Balra és fent: Évi és Marci duettje
az Iszapvámpr című KGST dal során.

A KGST zenekar története

A zenekar 1998. január 31.-én alakult Szentesen az akkori Ne0primitive\$ klub* néhány tagjából, akkor K.S.T. néven. Ezt a rövidítést ugyebár többféleképpen lehet értelmezni, de mi Douglas Adams: Galaxis utikalauzának harmadik részéből merítettünk, mégpedig: Katasztrófa Sújtotta Terület.

Később úgy döntöttünk, hogy ez azért meglehetősen plágium lenne, tehát egy kissé megváltoztattuk eme betűszót, és így ismét más értelmezést kapott. Ezt egyébként fentebb megtalálhatod...

Az első néhány próbának nevezett összejevetelen igen komoly zenét hoztunk össze. Ami igaz az igaz, mind feldolgozás volt, de sok zenekar így kezdte. Akkor még a Részeg tengerész, a Boci, boci, tarka, a Pumukli és a KFT: Elizabeth című számokat játszottuk saját elgondolás és hangszerelés szerint. Nem sokkal ezután, úgy tavasz környékén már csak brahiból zenéltünk, és meg sem álltunk a Vaszlavik-feldolgozásokig, valamint saját költésű neoprimitív versek megzenésítéséig. Ebből az időszakból van némi hanganyag, de ennek borzasztó a minősége.

Később meglehetősen viharos és zűrös volt a zenekar alakulása. Voltak olyan próbák, ahol egyszerre négyen doboltunk azon az egy dobszerkón, vagy említhetnék olyat is, amikor számítógépes effekteket nyomtunk Kapitány dobolása, Natan pikulázása, Kojak dudálása, és Totya csörgődobolása alá. No az nem volt semmi, az tény!

'98 nyarán azután sikerült egy olyan bandát összehozni, akik többé-kevésbé már tudtak is zenélni.

Itt meg kell említenünk egy korábbi szentes és környéki zenekart, hiszen a gitáros (Robi), a basszusgitáros (Kismisku), és a szövegíró (Mesterem) onnan „származik”. Ez a zenekar pedig a Z and V, vagyis a Zaporozszió és Verhovinatorok volt. Ezen zenekar tagjait fel sem lehetne sorolni, olyan sokan voltak, azonban mindig váltották egymást, szóval úgy jöttek-mentek. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy Totya is tagja volt egy rövid ideig eme zenekarnak, s az első zenéltetések alkalmával el is játszottunk egy Z and V számot, melynek címe a következő volt: Van nekünk egy szép, zöld Zaporozsecünk. Különben az új KGST is tervbe vette ennek a számnak az eljátszását.)

Visszatérve a KGST-re: '98 nyarat és őszét aktív próbákkal és a számok megkomponálásával töltöttük. Ezek körülbelül úgy mentek, hogy egy adott szövegre, melyet természetesen Mesterem írt, Robi megpróbált valami értelmes dallamot találni – nem volt könnyű a szövegekhez illeszteni, de azért csak összejöttek az alapok. Miután a dallam megvolt – helye-

sebben már közben is – Kapitány hozzáillesztett valami dob-alapot, majd Marci megalapozta a basszust. Mindezenközben én (Jimmy) figyeltem, mi sül ki az egészből, s hogy milyen hangnemben játszanak – ez legtöbbször be is jött –, majd egy háttérallamot fundáltam ki a dalhoz. Furcsa módon csak ezután jött az ének, de miután a zenei alapok megvoltak azt már nem bizonyult nehéznek kitalálni. Tehát körülbelül így nézett ki egy szám elkészítése, ami úgy egy órát vett igénybe. Aztán persze jó néhányszor elgyakoroltuk még aznap, majd jöhetett a következő szám. Alapjában véve úgy egy hónap alatt született meg a repertoár, mellyel később fel is léptünk.

Az első fellépésünk – akárcsak a másik kettő – a Szentesi Művelődési és Ifjúsági Házban volt, mint kiegészítő rendezvény. (Egyébként holmi diszkózene szólt egy másik teremben.) Ezt azonban megelőzte egy rádióriport a Rádió Szentes-nél, ahol bemutatkoztunk, elmondtuk kik vagyunk, honnan jöttünk mit csináltunk régebben, és mit is csinálunk most, valamint Mesterem előadta a Sielők című versét, mely akkor már meg volt zenésítve. Sajnos (szerencsére) akkor nem tudtunk zenét leadni, de azóta sincs tulajdonképpen rögzített hanganyag, csak egy videó, amit Tamáskovits Gyula készített, és ami valami fergeteges jó lett. Ezt megpróbáljuk később valami számítógépes formátumba átültetni, s én tervezem, legalább az eddig elkészült számainkat felvenni, s CD-re felírni, no meg MP3-ba tömöríteni. (De lehet, hogy az egészből egy félmultimédiás** CD-t csinálunk.)

Ezután volt még két fellépésünk, a fent említett helyszínen, melyekről szintén olvashattok, de a harmadik után gyakorlatilag eltiltottak bennünket attól a helyszíntől, aztán jött a karácsony, meg az újév, s mi szépen lassan elmaradoztunk a próbákról egyéb teendőink miatt. Ma már úgy néz ki, hogy majd egy éve nem zenéltünk – legalábbis együtt, és abban a felállásban. Néhány fénykép is készült az utolsó fellépésről, mint utóbb kiderült. Ezeket megpróbálom megszerezni, és itt is közzétenni. Egyébként sajnos már nem is tűnik valószínűnek, hogy ismét összeállunk, tehát a fenti CD terve lehet (sőt nagyon valószínű), hogy elméleti szinten marad. De sebj, volt egy ilyen zenekar is...

*akkori Ne0primitive\$ klub: Azért az „akkori”, mert ma már – ha alapvetően nem is, de – megváltozott, s nem is kissé a csapat. Ma már valamivel komolyabbak vagyunk, és igazán nagy dologba vágtuk a fejszénket...

**félmultimédiás: csak az alapanyag (ez a honlap, képek a zenekar alakulásáról, az MP3, az avi vagy mpg, és a normál zenei hanganyag) lenne rajta, s mindenki azzal játssza le és nézi meg őket, amivel akarja.

Riport a Rádió Szentesben (1998)

Személy szerint 28-án este 11-kor tudtam meg, hogy másnap délután 1-kor riport készül velünk a rádióban. (Az igazsághoz azonban hozzátartozott az is, hogy azon a héten bár szabin voltam, bejártam dolgozni, meg nem is voltam olyan hangulatban, hogy le tudtam volna menni gyakorolni (meg lusta is voltam hozzá). Így volt is egy kis lelkiismeret-furdalásom, mikor Kapitány elmondta a hírt, és hogy este igenis fellépünk (amit tulajdonképpen csak akkor hittem el igazán).) Szóval másnap 1 óra előtt az egyik helyi rádió

stúdiójában összegyűlt a csapat Robi kivételével, de később ő is megérkezett. A riportban először is kiderült, kik alkotják a csapatot, majd a zenekar történetéről esett szó, és végül mindenki elmondta a magáét, vagyis azt, mit érdemes róla tudni. A bemutatkozáshoz hozzátartozott az is, hogy egy-egy kedvencünket le is játszotta Gash, hogy teljesebb képet kaphassanak rólunk. (Én természetesen Prodigy-t kértem...)

Jimmy Cartwright

Az első KGST koncert

Némi bevezető, vagy micsoda...

Megvallom őszintén, amikor Januárban elgondoltuk, hogy mi zenekart alapítunk, nem gondoltam volna, hogy eddig jutunk, és viszonylag ilyen rövid idő alatt. Meglehetősen szkeptikus voltam az egészel kapcsolatban (főleg kezdetben, és akkor is inkább csak jó szórakozásnak tekintettem), még akkor is, amikor jobban összeállt a csapat...

A próbák...

Nos a próbák alkalmával, egyre jobban összeforrott a csapat, és Nagypál „Gitár” Robi zenei elgondolásai alapján meglehetősen gyorsan kialakultak a számok fő motívumai, amelyekhez társítottuk a dobot (Kapitány), a basszusgitárt (Kismisku) és a szintetizátort (Jimmy), majd mindehhez az éneket. Volt olyan hét, amikor négy nap tudtunk próbálni, és mindegyik napon megcsináltunk egy számot, és eljátszottuk a többi is. Így végül kialakult a dolog...

A próbaszemlék...

Természetesen a baráti, ismerősi körben gyorsan elterjedt, mit csinálunk, és így többek között az egyik helyi diszkós/rádiós srác, Dj. Gash is benézett, egy alkalommal, és tetszett neki amit csináltunk, és ahogy csináltuk. Mi természetesen egyből elkezdtünk érdeklődni, hogy a későbbiek folyamán meg tudna-e szervezni egy fellépést? A válasza igen volt, és egyelőre ennyiben is maradtunk...

Közben...

Aztán úgy augusztus első hetében kaptuk a hírt, miszerint huszadikán, vagy akörül fellépünk. Ez azonban több okból sem jöhetett volna össze, hiszen egy páran ekkor mentek nyaralni, meg egyébként is sörfesztivál volt. Aztán másfél héttel később jött az üzenet, hogy 29-én, szombaton az IH-ban esünk át a procedúrán. Kissé kétséges volt, hogy mi lesz belőle, hiszen Kismisku a Balatonon töltötte fölős idejét, Éva is oda készült, bár addigra visszaért volna mindenképp. Az egész pedig tulajdonképpen aznap dőlt el...

A koncert...

Mivel hétre volt megbeszélve, hogy az IH-hoz érünk, és elkezdünk bepakolni, hat óra után néhány perccel megérkeztem Kapitányékhoz, hogy összepakoljunk. Robi is ott volt már, sőt egy nagy kétemeletes torta is díszelgett az asztalon az első fellépésünk alkalmából. (Egyébként nagyon finom volt! Köszönet érte Kapitány anyukájának!) A megbeszélte időpontra oda is érkeztünk, és kezdtünk bepakolni, majd amikor a keverőerősítő és a hangfalak is megérkeztek elkezdtünk próbálni. Pontosabban elkezdtek, mert egy egészen apró problémáról elfelejtkeztünk. A szintéhez nem volt megfelelő kábel... ;-((Közben mesterem megdizájnoolta(!) a táblát mindenféle feliratokkal, és elhelyezte a kellékeket: Sokol rádió, káposzta, kézi fúró (amerikáner), autópumpa, plüssállat, kikészített szörme, balta) Ezért felkerekedtünk Elmerikkel, és egy fél óra múlva már én is csatlakozhattam a nyilvános próbához. Ez nem mindig ment gördülékenyen, hiszen volt egy pár olyan szám, amit azon a héten hoztak össze, nekem pedig most kellett kiötlennem hozzájuk valamit a szintin. Azonban összeszokottságunknak és jó felkészültségemnek

hála elég gyorsan megvoltunk vele. (Nemhiába jártam hat évig zongorázni! :-)) Mindeközben egy félórás videofelvétel is készült.

Úgy fél tíz körül aztán, amikor már volt bent néhány ember elkezdtük a megbeszélte műsort, és attól kezdve nem volt megállás... egészen éjfélig. Tulajdonképpen amilyen lassan indult be, annál jobb buli kerekedett belőle. A csúcs talán az volt, amikor a Sámánzene után Robi bedobta a közönségbe a propagandaanyagot (dalszövegek, Mesterem novellák), melyet a közönség még tovább dobált, és tépkedett. Közben a kellékek sem úszták meg, hiszen a Mesterem által hozott, kikészített állatszört jelmezként használták, a nagy plüssállatot is megkaparintották, és a pumpát is fújni kezdték. Persze nekünk is volt néhány jelmezünk (két rohamsisak meg egy gázálarc), és valahogy ezek is eljutottak a közönséghez. Mi pedig örültünk, mert jól érezték magukat, és miután kétszer eljátszottuk a repertoárt, elkezdtek számokat kérni, így az Iszapvámprét és az Útburkolót többször is eljátszottuk még. Ekkor már a káposzta is terítékre került, és egyre több helyen volt felfedezhető a teremben (szétválással szaporodott). A baltát nem adtuk ki a kezünk közül, bár kajak nagyon szívesen odaadta volna nekik, de én nagyon szépen megkönyörögtem, hogy inkább legyen szíves ne tegye, mert itt akkor vér fog folyni. No nem mintha szánt szándékkal tették volna, hiszen azért látszott, hogy vigyáznak egymásra, de abban az örült kalamolásban, fetregésben még véletlenül is előfordulhatott volna bármi, akkor pedig (meg hát egyébként is) miénk a felelősség. Majd elérkezett az éjfél, és megköszöntük a közönségnek, hogy eljöttek a premierre, és a világ körüli turnénk első állomására...

Takarítás és pakolás...

Hát mit ne mondjak, volt mit eltakarítani. Papír és káposzta-darabok mindenütt, meg néhány szivacsdarab! Azért úgy negyed óra alatt sikerült Elmerikkel együtt összekotorni. Közben tartottunk egy kis kárfelmérést:

- 1 db dobverő (Kapitány törte el beütés közben.)
- 1 db kikészített szörme (Leszakadt az egyik lába, és el is tűnt.)
- 1 db plüssállat (Agyműtéten esett át. Javítható.)
- 1 db pumpa (Kissé szétjött. Javítható.)
- 1 db káposzta (Cafatokban. Nyugodjon békében...)
- 1 db óra (Darabokban, javíthatatlan. Tulaja kérdés.)

A takarítás után megettük a tortát, és egy kicsit ünnepeltünk, közben megbeszéltük a dolgokat, ki hogyan látta az eltelt estét. Tamáskovits Gyula pedig felajánlotta, hogy az Iszapvámpré című számot rögzítsük a stúdiójában, amit örömmel elfogadtunk. Ezt lehet, hogy majd megtaláljátok később mp3-ban... (Ebből gyakorlatilag nem lett semmi, csak Kapitánnyal hozták össze a dobalapot, de azt sem élőben, hanem midizték...)

Ezután kipakoltunk, hazacuccoltunk Kapitányékhoz és elköszöntünk, majd mindenki elindult hazafelé.

Levezető...

Nos, talán ennyi a K.G.S.T. első koncertjének története. Én azonban még mindig kétségek között gyötrődöm (egyébként is pesszimista vagyok), hiszen a szintin kölcsön volt (ja, ja, csak volt...), bár van másik, egyelőre szintén kölcsön ;-(, a zenekar egy része pedig szeptembertől ismét iskolapadba ül, és kérdés, hogy mikor tudunk összejönni próbálni (egyáltalán csináljuk-e tovább (HÁT PERSZE, HOGY CSINÁLJUK!!!!...))?

Jimmy Cartwright

A KGST együttes első koncertje

A Katasztrófa és Gránát Sújtotta Terület 1998. augusztus 29-én megtartotta első koncertjét!

Az előzmények:

Valamikor augusztus közepén megkeresett minket Bandi, aki az egyik helyi rádióban dolgozik, és egy diszkót is vezet itt Szentesen, és feltette a következő kérdést:

– Nem akartok 29-én fellépni?

A válasz természetesen igen volt. A fent említett időpontig kemény próbálás folyt az együttes stúdiójában, persze olyan alkalom nem volt, hogy az összes tag megjelent volna a próbán... De lelkesedésünk töretlen volt!

1998. augusztus 29. 13 óra

Mint említettem, Bandi a Rádió Szentés egyik műsorvezetője. Így az ő segítségével lehetőséget kaptunk a bemutatkozásra az egyik szórakoztató műsor keretében. Mit mondjak, érdekes volt... A fő nyilatkozó természetesen Mesterem volt, hasonló formában nyomta a szöveget, mint amilyen a NEOLOGIA-beli Mesterem rovat stílusa. A műsor több mint egy órán keresztül tartott, ez idő alatt az együttes minden tagja megszólalhatott. A műsor végén megegyeztünk abban, hogy este 7-kor találkozzunk az Ifjúsági Háznál. Mesterem, Robi és én a próbatereembe mentünk, a többiek szétszéledtek. Az esti időpontig próbáltunk, illetve a teendőket beszéltük meg.

1998. augusztus 29. 19 óra

Este 7-re értünk oda az Ifjúsági Ház elé. Egy mikrobusz teli volt mindenféle felszereléssel és kacattal: dob, gitár, basszusgitár, szintetizátor, kábelek meg minden egyéb. Mivel a fellépést a diszkóval párhuzamosan terveztük, ezért mi egy kisebb termet kaptunk használatra. Itt Elmerik, az együttes technikusa összeállította a hangtechnikát, amit Háztól kaptunk kölcsön. Időközben megérkeztek a többiek is, és újabb felszerelési tárgyakat hoztak magukkal, amelyek később, a koncert során fontos szerepet kaptak: pumpát, fúrót, káposztát, szórallatot stb. Miután összeállt a cucc, és a terem dekorációi is elkészültek, próbálni kezdtünk.

1998. augusztus 29. 21 óra

Kb. este 9 órakor megkezdtük a koncertet. Ekkor még csak néhány érdeklődő volt, akik nem igazán mozgolódtak, inkább csak nevettek az előadáson. Mondjuk ez nem is csoda, hiszen Mesterem verseit adtuk elő. Ezek egy részét maga a költő tolmácsolta, aki fehér ápolóruhájában és csápjával igen érdekes látványt nyújtott. Végigjátszottuk a tervezett műsort, ami a közönségnek (összesen max. 20 ember) tetszett, de egy-két ember kivételével senki sem mozgolódott. Ekkor érkezett még néhány ember, akiket szintén érdekelt a műsorunk, ezért ismét elkezdtünk játszani, pontosabban abba sem hagytuk. (Azt tudni kell, hogy kb. 10 számunk van készen). Ekkor már emelkedetté vált a hangulat, amit fokozott a bekapcsolt füstgép (semmit nem lehetett látni), azonkívül a pörgős számok. Egyszer Robi a közönség közé dobott egy köteg papírt, amelyeken Mesterem műveinek nyomtatott változatai voltak. Ez a művelődést szolgálta volna, azaz hogy minél többen olvassák Mesterem műveit, de ehelyett papírgombócokat gyúrtak az emberek, és dobálózni kezdtek vele, úgyhogy a

termet rövid időn belül papírszemét borította el. Majd valaki elvitte a gázálcros káposztát, ami rövid időn belül hasonló sorsra jutott, mint a papírok, ennek eredményeképpen a termet átütő káposztabűz ülte meg. A hangulat a tetőpontjára hágott, amikor elkeztük játszani Sámánzene című számunkat. Ekkor az emberek vad sámántáncba kezdtek, a székek alatt mászkáltak négykézláb, a szétszedett káposzta darabjain fetrengtek, egyik ember magára terített egy szőrmedarabot, és azzal ugrált le-föl, egyszóval jól érezte magát a közönség. Az együttesnek kezdett elfogyni az ereje, de többször visszahívtak bennünket, így kb. éjfélig nyomtuk a zenét. Majd ekkor tényleg nem bírtuk tovább, és a közönség éljenzése közepette abbahagytuk a játékot.

A koncert után

A koncert után takarítás következett. Az eredmény kb. egy kukányi papír, káposztadarab, szétesett óra volt, találtunk elszórt kulcsokat stb. A pakolászás után elfogyasztottunk egy ünnepi tortát, és közben megbeszéltük a történeteket. Végezetül pedig hazaszállítottuk a cuccot.

Összegzés

Összegzésül elmondhatom, hogy első koncertünk nagy élményt jelentett számomra, amihez nagy mértékben hozzájárult a nagyszerű közönség. Reméljük, hogy a jövőben hasonló élményekben lesz részünk.

Felléptek

Éva: ének • Mesterem: ének • Robi: gitár • Marci: basszusgitár • Kapitány: dob • Jimmy: szintetizátor • Elmerik: technikus

Köszönetek

Bandinak, a fellépési lehetőségért
Gyulának, amiért felvette a koncertet
Bozó / Gadget-nek, mivel kölcsönadta a kamerát
Totyának, a hangulatkeltésért
Legfőképpen a közönségnek!

Szentés, 1998. augusztus 30.

Kapitány

Gondolatok a KGST első koncertje kapcsán

Az előzőekben már írtam egy cikket a KGST első koncertjéről, amely az események ismertetését tartalmazta. Az alábbiakban nem további ismertetést akarok adni, hanem néhány benyomásomat szeretném megosztani a tisztelt olvasókkal.

Kb. nyolc éve voltam életem első koncertjén (természetesen rockkoncerten), azóta nem is tudom, hány koncerten vettem részt. Ez alatt a nyolc év alatt egy kivétellel mindig a közönség oldalán voltam. Az az egy alkalom, amikor a színpadon, énekesként léptem fel, az emlékezetes marad, de abba a fellépésbe közel sem fektettünk annyi munkát, mint a KGST együttesével. (Megjegyzendő, hogy ez már a negyedik együttes, amelynek munkájában részt vettem). Ezenkívül a KGST-koncertet teljesen józanon csináltam végig, és így sokkal több dolgot megjegyeztem, mint a másik fellépés alkalmával :-).

Érdekes volt megfigyelni a közönséget, már amennyire a dobolás mellett figyelni tudtam. Érdekes volt a hangulat

fokozódása, és az a jelenség, hogy egy bizonyos zene, egy-egy szám hatására az emberek mennyire más tudatállapotba kerültek. Kár, hogy a koncert eme részéről nem készült videofelvétel, tanulságos lett volna később tanulmányozni...

Az is érdekes volt (és felettébb jól esett), hogy a műsor után, ami azért el kell ismerni, meglehetősen amatőr színvonalú volt, teljesen ismeretlen emberek jöttek oda gratulálni. Jó érzés, hogy egy kellemes szombat estét tudtunk nekik biztosítani.

Több ember viszont csak egy pillantást vetett a teremben folyó bulira, s fejvesztetten menekült... Persze sok olyan ember van, akinek az általunk művelt stílus nem tetszik, de persze nem kötelező mindenkinek ilyen zenét hallgatni.

Végezetül: remélem, hogy nem ez volt az utolsó KGST koncert, amiről tudósítást írhattam...

Kapitány

Mesterem és az amerikai (gy.k. kézfűró).

Évi (ének), Jimmy (szinti), Mesterem (amerikai)

Marci (lócomb basszusgitar), Robi (szólógitar)

A dobok mögött Kapitány adta a ritmust.

A KGST második koncertje

Csak duma...

Ó igen! Egy hónappal az első koncert után megtörtént a Második KGST koncert! Saját szervezésünknek – Nagypál „Gitár” Róbert – köszönhetően felléphettünk a HMG (Horváth Mihály Gimnázium) buliján.

Szervezés...

Már két és fél héttel előtte tudtuk, hogy lesz buli, s az ezalatti időszakban ismét kicsit jobban összejártunk gyakorolni. Sajnos azonban Évi és Marci nem tudtak jönni, mivel ők még diákok, és mindenféle bonyolult tananyagokat próbálnak a fejükben tartani, és egy-egy oktatási intézmény fedőnevű helyre járnak, ahol ezeket számon kéri tőlük. Azonban Mesterem, Robi és Kapitány, valamint mihelyt ismét hozzájutottam én is a szintíhez, szorgalmasan gyakoroltunk.

Sajnos most nem DJ Gash csinálta a bulit, ezért nem is tudott nekünk segíteni a szervezésben, de Robi ténykedése során, nagyszerű szervezőkészségéről adott tanúbizonyságot, és elintézte a tanárnőnél, aki a buli kiötlője volt, hogy felléphessünk. A tanárnő nemcsak partnernek bizonyult ebben, de ráadásul örült is, mivel fiatalabb korában (most sem öreg) ő is énekelt két amatőr zenekarban.

A dolog technikai hátterét én szerveztem meg, hiszen az én közbenjárásomra segített nekünk Piteqsz, aki a motyó egy részét adta.

Új számok...

A két hét alatt négy új számot alkottunk, hogy egy kicsit színesítsük a repertoárt. Igazából fél-alkotás volt ez a dolog, mert a Z and V már játszotta egyszer(!) ezeket, de itt mi jobban kidolgoztuk az ötleteket. Így készült el a:

- Periódusos-rendszer Háza, a
- Magyar tánc, a
- Ha majd..., és a
- Sielők

A gondok...

Sajnos a koncert napján tudtuk meg, hogy Évi nagyon beteg, alig van hangja, így nem tud fellépni velünk. Ennek következtében Mesteremre hárult az éneklés összes feladata.

Még alig voltak a teremben, mi is csak egy negyed órája próbálhattunk, mikor Elmerik odajött hozzám, és bejelentette:

- Betörték az egyik üveget.

Először azt hittem, hülyéskedik, de igen komolyan folytatta:

- Mit kapunk mi ezért? Lemegyek, szólok Piteqsznak.

Néhány percre elkomorodtam kissé, főleg mikor Mesterem a mikrofonon keresztül tájékoztatta a zenekar többi tagját is, akik láthatólag megszeppentek ugyan, de nem hatotta meg őket a dolog különösebben. Pár perccel később én is túltettem magam rajta, ott egye meg a fene, majd valahogy elrendezzük.

A kellékek és díszítés...

Ismét feliratoztuk a táblát, immáron színes krétákkal! A tábla felső részén, középen ismét a KGST felirat pompázott, körülötte pedig a számainkból ismert növények, állatok, emberek

voltak megtalálhatóak a számok címeivel kiegészítve. Ismét egy kék lámpa világította meg eme remekművet.

A világítást két függőlegesen lógó neonlámpa szolgálta a terem két szélén.

A táblán helyezkedett még el a műanyag Kalasnyikov kattogós játékgéppisztoly, melyet Kapitány hozott.

Természetesen itt voltak az elmaradhatatlan rohamsisakok is, melyek papírszavakkal lettek feltuningolva, viking mintára, valamint a gázálc is megtalálható volt.

Marci szolgáltatott egy tűzoltócsövet, mely össze-vissza kigyózott a lábunk között.

Mesterem ismét elhozta a Szórállatot, ami komolyabb műtéten esett át, mint múltkor.

Külön a Sámánzenéhez készült egy sámánmaszk, mely egy zsákból, beleszúrt tollakból és cérnával ráaggatott fadarabokból állt, valamint tartozott hozzá egy sámánbot, mely egy csigavonalban faragott bútordarab volt. Ezt Mesterem viselte.

Ezenkívül két szörme is volt még, mely szintén a Sámánzene kellékanyaga volt, és melyből az egyiket én viseltem, egy csörgődobbal a kezemben, a másikat a közönség osztotta meg maga között.

A Második Koncert...

1998. szeptember 25-én este kilenc óra tizenöt perckor, a körülbelül másfél órás, nyilvános próba után elkezdődött a KGST második koncertje a szentesi Ifjúsági és Művelődési Ház nagy játéktermében.

Máshogyan szerveztük meg, mint az elsőt, mivel most Mesterem csak énekelt, és nem „prózált”. De azért kitöltötte azokat a részeket, amikor Robi effektet váltott, a „*Ha csönd van, akkor Robi effektet vált!*” bekiabálással, vagy éppen a „*Benne vagytok, én is benne, benne vagytok a Cégkódexbe!*” mondat kurjongatásával.

Tíz óra körül igen szép tömeg gyűlt össze a kis teremben, úgy ötvenen lehettek, és tomboltak, ahogy kell. A műsor végén elkezdtek játszani Sámánzene című számunkat, amire mindenki megfelelően begerjedt.

A kb. negyedórás szám után ismét elindult a számkérés, és eljátszottuk még néhányszor az Útburkolót, a Dudvarakást, az Izapvámipírt, és még egy pár, pergősebb számunkat. A Gügyü, gügyü Döncike után a közönség szavazatokat tehetett, mit is csinálna Döncikével a nyáron, melyre a legjobb válasz a következő volt: „*Én egyszerűen csak fejbőlöném a nyáron.*”

A koncert utolsó harmadának felénél ismét egy Sámánzene vette kezdetét, mely után egy hörgőverseny következett. Ezután levezetőnek eljátszottuk a lassabb számainkat, a Periódusos Rendszer Házát és a Ha majd...-ot.

Így ért hát véget a zenélés.

Kárfelmérés...

Hát ugye kezdődött a betört ablaküveggel, majd folytatódott Mesterem szórállatának szétcincálásával. (Néhol bokáig lehetett járni a szivacsban.) Ismét megsínylette a dolgot az egyik szörme is, szintén egy lábdarabot találtunk belőle a szivacsok között. Bozó rabbi kissé megnyűstölte az elektromossá alakított közel negyven éves citeráját, és így néhány húr elszakadt, ráadásul a legvastagabb is megnyúlt egy kicsit (nagyon). Más egyéb említésre méltó dolog nem történt.

Takarítás és pakolás...

Beletelt egy kis időbe, mire eltakarítottuk azt a néhány köbméter szivacsot, mely a szőrállatból szóródott ki. Más egyéb szemét azonban szerencsére most nem volt.

A takarítás után ismét elugrottunk a Transzporterért, mellyel idepakoltunk, és most, a koncert végén visszapakoltunk.

Véleményezés...

Szerény véleményem szerint jobb koncert volt, mint az első, a közönség egy része már ismerte a számainkat, és megcsinálták a hangulatot azoknak, akik először tévedtek be hozzánk.

Stáblista...

Török Sándor (Mesterem) – ének
 Nagypál „Gitár” Róbert – gitár
 Misku Márton (Kismisku) – basszusgitár
 Török Viktor (Kapitány) – dobok
 Bognár Zsolt (Jimmy) – szintetizátor
 Bozó Balázs (Bozó rabbi) – citera
 Török Imre (Elmerik) – technikus

Köszönetek...

A KGST köszönetét fejezi ki az alábbiaknak második koncertjének alkalmából:

A HMG-nek, hogy engedélyt és lehetőséget adott a fellépésre.

Külön köszönet Kovács Éva tanárnőnek aki mindezt elintézte!

A szentesi Ifjúsági és Művelődési Háznak a terem használatáért.

Kocsmár Gyula: kösz az énekmikrofont, és a gimibeli közbenjárást!

Simon Gábor (Piteqsz): kösz a cájgot, a segítséget, a kitartást, a türelmet, és hogy nem haragudtál meg ránk. HE!

Doma Éva, Török Ida: kösz, hogy segítettek a takarításban. Nélkületek lehet, hogy még reggel is a szivacsokat szedegettük volna.

És természetesen a nagyszerű közönségnek, akik nemcsak élvezték a zenénket, de aktív résztvevői is voltak annak.

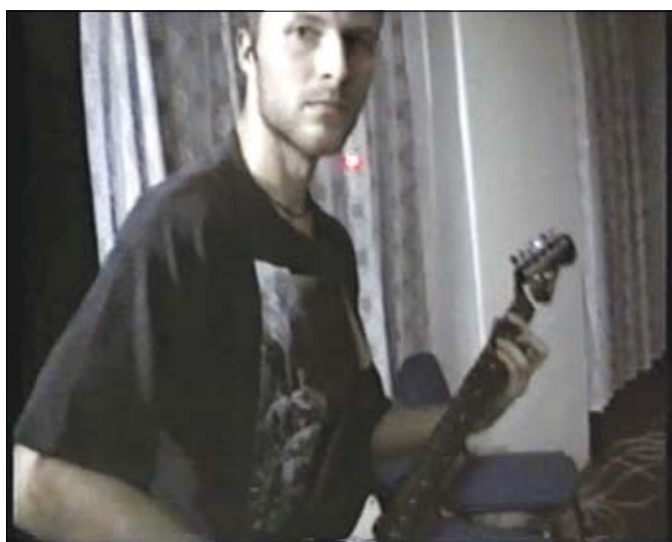
Jimmy Cartwright

A gitár szekció jól nyomja.

Az elmúlt évtizedet visszaidéző dekoráció.

Robi néha komolyan vette a koncertet.

Elmerik, a technikus is jól érezte magát.

Szösszenet a KGST zenekar emlékezetére

avagy:
találkozásom Mesterem világképével,
az egyetlen koncertjükön,
amin volt szerencsém részt venni

A szomorú apropóból felidézett emlékkép, életem egyetlen KGST koncertje, vidám egy mementó, illik ahhoz az emberhez, aki a csapat szövegírója, és énekes-szavalója volt. Pontosan nem emlékszem arra, hogy honnan értesültem a zenekar létezéséről, mi több a fellépéséről. Mivel az emlékezet hibádzik, a valószínűséget kell segedelmül hívnom. Az a valószínűsíthető, hogy Kapitány hívta fel a figyelmem a koncertre, ami ha jól gondolom, a 3 alkalomból a középű lehetett. Kapitánnyal sok közös koncertélményünk van, és ezért tartom őt a hírforrásnak.

A grandiózus fellépésre az Ifjúsági Ház emeletén lévő nagyobb teremben került sor, ahol ha jól sejtem amúgy fitness, és táncoktatás zajlott. Akkoriban minden lehetőséget megragadtam arra, hogy pogózzak, ugráljak, hisztizzek valami zenére, vagy ahhoz csupán messziről hasonlító zajongásra. A KGST szerintem vaskosan zene volt, abban a periférikus értelmezésben, ami igencsak távol áll a zenei közizléstelenségtől. A tagok beleadták teljes világképüket, és zenei mentalitásukat, ami a Lidércfény/Ne0Primitive\$ stílusa, és a kemény hangzású rockzene elegye volt. Úgy tűnik sikerült a fellépés előtt még odaérkezni, megfelelően izgatottan, akkoriban ugyanis mindig egyféle belső reszketés fogott el, ha koncertre mentem, mint a katonát szuronyroham előtt.

A külsőn megfelelően felkészített a várható élményre. A közönség értelmiségi fiatalokból, és hozzám hasonló elvetemült figurákból állott, a díszletezés pedig a Bizottság szalonzenekar szellemiségére hajazott, egészen sajátosan délalföldi, szentesi módiban. A hatalmas plüssállat, amely lila volt, salátalevelek, vad feliratok, és elsősorban mesterem nem szokványos megjelenése megteremtette a hangulati alapokat. Mesterem úgy rémlik, hogy fehérben volt, a fején egy marslakó-rugós szempárral. A többiek szerint ez a ruha a kórházi ápolóruhája volt, erre konkrétan nem emlékszem, de ha ők mondják, biztos úgy van.

Megvallom töredelmesen számokat-dalokat nem tudok egyesével felidézni, csak egyben emlékszem. Azt biztosan tudom, hogy „Sielők”, valamint az „Iszapvámipír” zenés változata elhangzott. Rémlik, hogy az „Iszapvámipírra” pogo is volt. Úgy szívtam magamba a KGST sajátos zeneiségét, mint a szivacs a vizet, mint ahogy akkoriban minden koncertélményt. A füstgép okozta tejszerű köd, valamiféle misztikus-abszurd légkört teremtett, az igazi szubkult feelinget pedig a koncert kezdete előtt spontánul kitört ablak vezette fel.

Mivel talán nem szokatlanul, én mindig szubjektíve emlékezem vissza, most az este egyvelegéből a számomra legemlékezetesebbet, a „sámánzenét” szeretném felidézni. A KGST ezen produkciója tette rám anno a legmélyebb benyomást, nem csak azért, mert a lüktető zene őrzőgő táncra adott lehetőséget, hanem mert Mesterem a saját stílusában adta elő: az igazi sámánok is elismerően csettintettek volna. Ezt még felturbózta valami állatbőrrel, amit magára vett, plusz a salátalevelek elmerülve a fehér homályban... belőlem bizonyosan kiszabadult a vadászrituálét előadó őskori ember, és kinyújtózta a civilizált máz alatt elgémberedett tagjait. De úgy láttam mások is így jártak. A jelenlévők többsége magánkívül ugrabugrált, egy elrívülésben a köd mélyén, Mesterem irányítása alatt. A mű nem egyszerűen tetszést aratott, a közönség üvöltve követelte az ismétlést. Ennek a következtében, még minimum egyszer, de inkább kétszer bizonyosan elhangzott. Ez a „sámánzene” abszolút telitalálat volt, azt sajnálom, de nagyon, hogy nincs megörökítve, pedig nagyon szívesen visszahallgatnám, akár ebben a szent pillanatban is.

Az est folyamán nem tudni mikor a plüssállat elhalálozott, rituálisan kibelezte a közönség. Talán a felszabadult ősi vadászösztönök hatása alatt. Úgy tudom a koncert végén a romok közül össze lett szedve a belsősége, és Ida visszavarrta. Az emlékeim nagyon töredékesek sajnos, csak a jókedvre és vadulásra emlékszem, és arra, hogy nem csalódtam az estével kapcsolatban. Akkoriban ez volt a természetes közegem, a koncertek zűrös-kavargó sűreje. Mesterem és csapata kétséget kizáróan biztosította számomra ezt a katartikus élményanyagot.

HomoErgaster

A KGST-ről fennmaradt emlékek

Az előzőekben szó esett arról, hogy a helyi média és szubkultúra, az ismerősök miként viszonyultak a zenekarhoz. Ennek bizonyítékaként a fent említett rádióriport hanganyaga szerencsés módon fennmaradt, így azt elérhetővé tettük a SoundCloud-on, az alábbi címen:

soundcloud.com/lidercfenyhq/kg-s-t-interj-1998-r-di-1

A betétzenéket természetesen kivágták belőle, így az emlékeim szerint kb. 45 perces műsor lényegi része maradt csak meg, egy 10 perc 40 másodperces bemutatkozás, beszélgetés.

A másik, ami fennmaradt, az egy fél órás videofelvétel, melyet Tamáskovits Gyula rögzített az első koncertünk kezdete előtti nyílt próbán. Ez a YouTube-on tekinthető és hallgatható meg:

www.youtube.com/watch?v=CAL8qPWeL5A

A beszámolókból kiderül, hogy a próbákon nem mindig vett részt mindenki, így a fellépésen bizonyos embereket meglepetésként ért egy-egy új dal, amihez kénytelen volt valamit improvizálni. Ám a fals hangzás, az oda nem illő dallamok csak növelték a jelenlévők hangulatát; ez belefért a játszott stílusba.

A KGST együttes második koncertje

A KGST együttes megtartotta második koncertjét is! Az előadást ismét a szentesi Ifjúsági Házban ejtettük meg, jóval nagyobb közönség előtt, mint a múltkor. Sajnos az együttes minden tagja igencsak fáradt volt, mivel péntek este léptünk fel, így majdhogynem a munkahelyről/az iskolából estünk be a színhelyre. Mégis úgy gondolom, hogy jó bulit csináltunk: az amatőr színvonal ellenére többen odajöttek a koncert után gratulálni, olyan emberek is, akikkel azelőtt soha nem találkoztam.

Sajnos ismét voltak veszteségek:

- egy jó nagy méretű ablak - valaki beleszállt tánc közben
- Mesterem nagy méretű szőrállata - egyik rajongónk riptomra verte szegényt (azóta Ida kijavította)
Ezekről eltekintve egy jó hangulatú koncertet tudhatunk magunk mögött...

Összegzésül:

Együttesünk megállíthatatlanul nyomul előre! :-)

Kapitány

A zenekar hivatalos tagjai voltak

Szerencsi Éva (Évi) - ének

Nagypál „Gitar” Róbert (Robi) - gitár

Misku „Sertéscomb” Márton (Kismisku) - basszusgitár, refrén

Bognár Zsolt (Jimmy) - szintetizátor

Török Viktor (Kapitány) - dob

Török Sándor (Mesterem) - ének, verselés, szövegíró

A zenekarban így-úgy közreműködtek

(Név és nem fontossági sorrendben.)

Berkecz Dávid - szintetizátor, gitár

Bognár Attila - pikula (triola), dudu

Bozó Balázs - ének, elektromos citera

Bubor Attila - dobok, dudu

Csernus Áron - számítógépes effektek, csörgődob, dobok

Ferenczy Zoltán - dobok, csörgődob, ének, dudu

Tóth Ferenc - akusztikus gitár, ének, dob, csörgődob

Túri András - szintetizátor, dobok, csörgődob, hörgés

Török Ida - csörgődob

Zenei irányzatunk, és szövegeink

A zenekar zenei irányzata leginkább pszichedelikus rock. De talán inkább a következő meghatározás kissé pontosabb: egy olyan zenei stílus, mely ötvözi magában a hetvenes évek nagy rockegyütteseinek zenei jegyeit, a modernebb, Doom stílusba tartozó metálzenét, a régebbi Metallica stílusát, valamint a hatvanas-hetvenes évek neoprimitív együtteseinek stílusjegyeit. Ezenkívül belekóstoltunk (2 szám erejéig) a Blues stílusba is.

Mindennek ellenére ez nem egy egyveleg, hanem leginkább egyszerű dallamokból álló, néha fokozatosan bedurvuló egységes stílus.

A zenekar szövegei leginkább neoprimitívek, ami szövegírónk stílusából fakad.

Számaink voltak

Ki vagyok? (Mesterem)

Iszapvámpr (Mesterem, Marci)

Az útburkoló (Mesterem)

Dudvarakás (Mesterem)

Különböző vegyszerek (Mesterem)

Sielők (Mesterem)

Ha majd... (Mesterem)

Kenőmájas Blues (Mesterem)

Operációkutatás Blues (A szám szövege egy, a számmal teljesen megegyező könyv lapjai közül került ki, ahol az éppen kinyílt. Zenéjének - mint a címéből is kiderül - blues alapja volt, de hossza az éppen aktuális fejezettől függött.)

A Periódusos Rendszer Háza (A szám szövege magának a periódusos rendszer elemeinek véletlen sorrendben történő felsorolása volt, zenéje pedig a Felkelő nap házána kissé átdolgozott változata.)

Magyar tánc (Ez egy teljesen megegyező című magyar népdal szövegére és zenéjére épülő szám volt, természetesen a KGST stílusában.)

Gügyü, gügyü Döncike (József Attila, KGST)

Szovjet népi és buzdító dalok

Sámánzene (A szám szövege teljesen improvizatív jellegű, akárcsak a hossza és a zenéje, bár az alapokat lefektettük. A „szövegbe” belefér a különböző hümmögés, mormogás, hörgés, kántálás, jajgatás, sikoltozás, visítózás, s miegyéb.)

AZ ELLENŐRZÉS

Alacsony, kopaszodó, szemüveges, fehéreköpenyes férfi lépett be az orvosi szobába. A benn nevetgélő orvosok elhallgattak. Síri csönd lett.
- A nevem Nímann, professzor-szólt meg. Ellenőriztem a műtét. Találtam három hibát. Egy: hideg volt. Kettő: bepárasodott a szemüvegem. Három: megverték a kerek fejem. Így nem tudok professzoroskodni! Pedig én vagyok Nímann professzor!

A dino-elmélet (the true story)

Napjainkban ismét divatba jöttek a dinoszauruszok. Különböző információs csatornákon naponta foglalkoznak ezeknek a gigantikus méretű őshüllők rejtélyes pusztulásával. A mai divatos tudományos elmélet szerint kozmikus katasztrófa (egy Földre becsapódott meteor) okozta tragédiájukat. Ez az elmélet azonban több helyen sántít. A témával komolyan foglalkozó tudósok (mint én) erős kételyeiknek adnak hangot ezzel kapcsolatban.

Létrehoztam egy szaktekintélyekből álló kutatócsoportot, hogy oszlassuk el végre a közvéleményben eluralkodott téveszméket. A tudósok nevük elhallgatását kérték, hiszen a történelemből jól tudjuk, hogy az újító jellegű felfedezéseket sokszor szánalom és nevetség tárgyává tették.

A tudósok több különböző elméletet állítottak fel, az olvasóra bízom a teóriák helytállóságának eldöntését. Dr. Kisöreg (álnév) szerint a dinók pusztulását a nagy testméretekből következő szaporodási nehézségek okozták. Véleménye szerint ilyen testalkattal képtelenség közöszülni. Sajnos a szexuális kultúra nagyon alacsony szinten lehetett. Feltehetőleg, bár a Káma-szútra című könyv igen régi, valószínűleg a jura korban még nem létezett. Dr. Okostóni genetikai szakértő szintén a hatalmas testméretet okolja a katasztrófáért. Álláspontja értelmében a dinók a korlátlanul rendelkezésre álló élelemből túlságosan sokat fogyasztottak, és egyszerűen elsüllyedtek. Elméletét azzal támasztotta alá, hogy az összeg régészeti lelet a föld alól került elő. Sutyerák professzor szerint a központi idegrendszer fejletlensége, valamint az ezzel kapcsolatos aránytalan méret tragikus szituációkat eredményezett. Például erdőtűz esetén mire az ingerület végigfutott az idegpályákon, az őslények szénné égtek mielőtt a megfelelő menekülési reakciót kivitelezték volna. Most pedig ismerjük meg az én elképzelésemet. Köztudott, hogy ezek a dinoszauruszok évmillióig egyeduralkodók voltak a Földön. Rengeteg idő állt volna a rendelkezésükre fejlett civilizáció felépítésére. Erre azonban nincsenek bizonyítékaink. Amikor rádöbbenek, hogy még egy autósztádát sem tudnak felépíteni, tömeges öngyilkosságot követtek el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és bízunk benne, hogy ha az emberiséget hasonló tömegkatasztrófa éri, akkor végre MI, zöldszemű ostorosok átvehetjük a jól megérdemelt vezető helyünket a Földön.

Mesterem

Valahol a Török Hódoltságban 1538 -ban

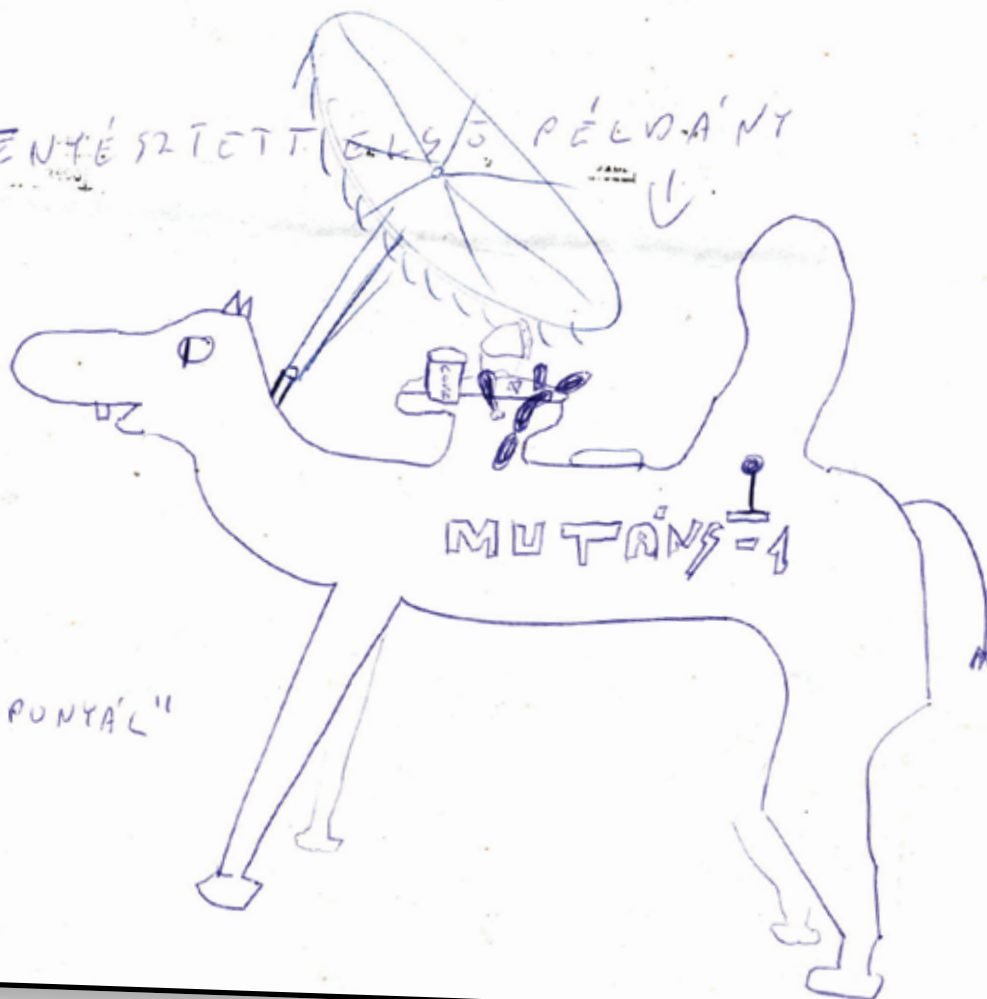
Ha kezdődik az ostrom, bezárom a kamrát
A sok éhenkórász megenné a lekvárt
Ha érkezik az ellenség, elásom a mézet
Nem fogják ^{meg}találni, hiába is néznek

Mesterem

UTÁNAJÁRTUNK 2. rész

A génebézészeti kutatásban eddig elért elméleti eredményeket egyre inkább hasznosítják a mindennapi életben is. Egyik ezek közül az utazás kényelmesebbé tétele a sivatagos vidékeken. Az eddig használt tevék köztül az egypupu teljesen alkalmatlan az utazásra, míg a kétpupu valamivel stabilabb körülményeket biztosít. Ezért a kutatók a kétpupu tevé genetikai állományát változtatták meg kissé. Az új kitenyésztett tevé hátsó pupja plüssfotel háttámlájára emlékeztet, az oldalbordákon kinövesztett karral a dőlésszöveget lehet szabályozni. Az első pup teteje szélesebb és laposabb a napi menü bőségesen elfér rajta. A jobboldali mélyedés a kólatartó helye a nyakból kinőve lecsapott tetejű üreges esont található, ebbe szabvány-méretű napernyőt lehet illeszteni. Ez első generációs modell, már fejlesztik a tevenyállal működtethető légkondicionáló berendezést. A hír hitelességének utánaajártunk. Tyetyik Károlyly így nyilatkozott: " Megítélésem szerint ellentmondásnak véve alapul. Idevonatkozó rendelkezések a józan ész kritériumát figyelmen kívül hagyva átmenetileg. Beleértve teljes mértékben hangsúlyozva továbbá. Felhasználhatóság szempontjából ezenkívül számíthatunk ezzel együtt.

A KITENYÉSZTETT ELSŐ PÉLDÁNY

NEVE:

"LUX GENITA 2 PONYA'L"

Kiegészítő adatok a Ki- Kicsoda ? - című könyvhöz

A világ felhalmozott lexikális tudása hatalmas. Mégis hiányérzettel küszködöm. A tudomány, vagy művészet terén a kimagasló tudású emberekről - ha nem a szakterületükről van szó, nagyon kevés adat áll rendelkezésünkre. A hiányt valamennyire pótolandó, közléses szám kutatásaim eredményeit. Charles Darwin körbehajózta a világot. A most előkerült hajónapló tanulása szerint az evolúciós elmélet megalkotója feltalálta a konzervnyitót, de egy vihar elsodorta a tervrajzokat, így találmányát nem bírta szabadalmaztatni.

Meg sem fordulna a fejünkben, hogy az 1848-as szabadságharc azért tört ki, mert Petőfi Sándor hobbiból tarajos gótéket idomított, de a jószágok ostobának bizonyultak a kísérletek során, és Petőfi mérgeiben forradalmi verseket faragott. A versek hangulata áthatotta a népet, és kitört a forradalom. Lenin feleségének, Krupszkajának volt egy különös szokása: nyálát összegyűjtve a plafonra köpött, ezt követően a lecsorgó váladékot megpróbálta kitért szájába irányítani.

Az első rapzene megírása Pythagoras görög matematikus érdeme, de hanghordozó hiányában muzsikáját nem bírta rögzíteni, így csak azzal a háromszöges dologgal kapcsolatban emlegetik a nevét.

Egy titkos fotófelvételen tisztán látszik, hogy Einstein, ha nem látta senki imádozott nyusziugrásban közlekedni. Maratoni távokat is képes volt így megtenni.

Muszorgszkij orosz zeneszerző örökös bajnok volt gombfociban.

Shakespeare egy perc alatt 8 struccot is képes volt megbilincselni.

Bismarck szabadidejében sósperecekkel egyensúlyozott az orrán - igen jó eredményel.

Ugye ezekről csak kevesen hallottak? Sajnos hajlamunk vagyunk beskatulyázni az embereket egyetlen dolog alapján. Szemléljük dialektikusabban az embereket! Na most már befejezem, mert lekésem a randit Cindy Crawforddal, utána meg ki kell cserélnem a tüzlőtökészüléket a sündisznófarmomon.

A GEOLOGIAI INTÉZET ÚJ MUNKATÁRSÁ

Reggel mikor felébredtem, nagyon elszomorodtam,
A tükörben észleltem, hogy furótorony- orrom van.
Azt gondoltam, hogy rossz álom, sajátos válsággá lett
Szaglészervem helyén ott egy különös vasszerkezet.

Azt hittem, hogy rosszul látok, nagyon elcsodálkoztam
Mit kezdjek most magammal, hogy furótorony orrom van?
Az utcára nem mehetek, mit szólnak az emberek?
Nézzed már az orrát - mondják, és nagyokat röhögnek.

Nem élhetem ezentúl a megszokott napjaimat
Meváltozott helyzetem elrontja hangulatomat
A zöldségeshez nem férek be a nagy acélcsőrömmel
Az operábelkiltánsak ilyen helyre külsővel

Gyógyszerész már nem lehetek, kereshetek új állást
Sokáig gondolkodtam míg meglettem a megoldást
Levelemet megírtam a Földtani Intézetnek
Olajfuró szakmunkások vegyenek fel engem

Most már elégedett vagyok, elfogadom sorsomat
Az emberek hasznára váltam a furcsa arcvonásomat
Nem is lehet más a célom, amit ugyis elérek
Próbafurással találok sok kőolajkészletet,

Mesterem

KI VAGYOK?

Nem írhattok fel a zárvatermők törzsébe
Nem sorolhattok a lágyszárúak rendjébe
Nem tartozom a kétszikűek osztályához
Viszont kiderülhet rólam, hogy ember vagyok.

Nincs nekem párhuzamos levélerezetem
Sem szétfelé ágazó mellégyökereim
Találsz viszont bennem agyalapi mirigyet
Homo sapiens(*) vagyok, ismerem a tüzet.

Nem mozogok én, mint egy amőba állabakkal
Nem változtatok irányt kintinhejú szárnyammal,
Hátoldali uszonyokkal sem rendelkezem,
Csontokkal, és izmokkal változtatom helyzetem.

(*) sapiens = értelmes (na ez nem igaz)

Mesterem

Menekülés

Brósz lihegve befordult a sarkon, üldözőit egy időre lerázta, így aztán egy kicsit kifújhatta magát. A sertésorrcapcsokat is megmérhette. Nem túlzás a 47 mm. A fűtőtestek azonban már ott voltak. Újból futásnak eredt. Az egyik fűtőtest már a fülébe lihegett, ezért Brósz egy légpárnás fűnyírót vágott hozzá. A mocskos radiátor azonban arrébrakta a fenyőt, így Brósz egyik menekülési útját elvágta. Brósz az egyik csatornán felmászott a tetőre. A fűtőtestek a nyomában voltak. Brósz az egyik filmben azt látta, hogy ilyenkor az egyik tetőről a másikra ugrálnak. Megpróbálta utánózni a mozdulatsort, de elszámította magát, és leesett (hangutánzó szó: nyékkent). Ráadásul az egyik csomag sertésorrcapcsot is elvesztette. A sántikáló Brószot a mocskos (állandó jelző) radiátorok körbevették. Brósz kijátszotta az utolsó lapját. Elővette a zsebében lévő porzsákat, és kirázta. A keletkezett porfelhőben a fűtőtestek között utat keresett Brósz, és eltűnt a helyszínről. Később visszament, és az egyik mocskost fűtőbordán rúgta (hangutánzó szó: kongott). Ismét elment, de ezúttal már a sertésorrcapocs-boltba, és vett 47 mm-es sertésorrcapcsot.

Mesterem

HOGYAN ISMERTEM MEG A SPORTOT A TÖKFOLDÓN?

Imádkozok terjeszteni. Hogy mit, az lényegtelen. Lehet rémhír, ujság, vagy nemibetegség, nálam egyre megy. Most éppen ismeretterjesztő vagyok. Elmesélem, hogyan sajátítottam el három sportág alapjait a tökföldön. Rendszeresen csörgött a telefon. Ilyenkor, ha nem vagyok az elmeegógyintézetben/ott dolgozom/ általában még alszom. Álmos hangon szóltam bele a kagylóba: -BŐ. A régi szomszédom volt az. Annyit megértettem, hogy ki kell mennem a tökföldre. Beültem csodálatos Trabantomba, és kipöfögtem a helyszínre. Két futballpálya nagyságú terület várt, amin ameddig a szem ellátott Tökök heverték. Segíts már rajtam, össze kéne szedni a tököt, ilyen kisebb kupacokba-pitizett ismerősöm. Annyira megdöbbentem ezen a szokatlan kérésen, hogy automatikusan munkához láttam. Ha valaki még nem látott töktermést, annak elmondanám, hogy kb 30-40 cm átmérőjű ovális, zöld, vagy sárga szerves eredetű ~~NOVÉNY~~ Hasonló tömege kb 8-10 kg. Csontozatom és vázizomrendszerem hamar elfáradt a tehercipelésben. Rájöttem, hogy a kialakított kupacokhoz a láb belső élével oda lehet terelgetni a töknövényeket. Ekkor tanultam meg futballozni. Csakhogy a nagyobb darabokat nem lehetett rugdosni, stratégiát kellett változtatni. A termést az alkarokkal fektettem, felkarommal stabilizáltam a helyzetét, majd nekifutásból megcéleztem a halmokat, és kissé előregörnyedve odagurítottam. Ekkor tanultam meg két kézzel fogva a rakás tetejébe ejtettem őket. Ekkor tanultam meg rugdosni, sem gurítani nem lehetett, ezekkel a rakás tetejébe ejtettem őket. Ekkor tanultam meg rugdosni. Közben megismertem a mező állatait: gyík, Azonosíthatatlan Piros Bogár, és persze hős. Eszre sem vettem, máris végeztem az iradatlan nagy töktáblával. Szomszédom hálálkodott/ és fizetett, mint a katonatiszt/, én pedig elégedetten tértem haza otthonomba, mert tudtam: ~~SPORT~~ Szakosztályokat fogok alakítani, és az össze, s edzést a tökföldön fogom levezényelni!

Egy régi fotó, talán még a Z&V (Zaporozsziók és Verhovinátorok) korából.

Mesterem magasba emeli a legendássá vált lila szőrállatot az első KGST koncerten.

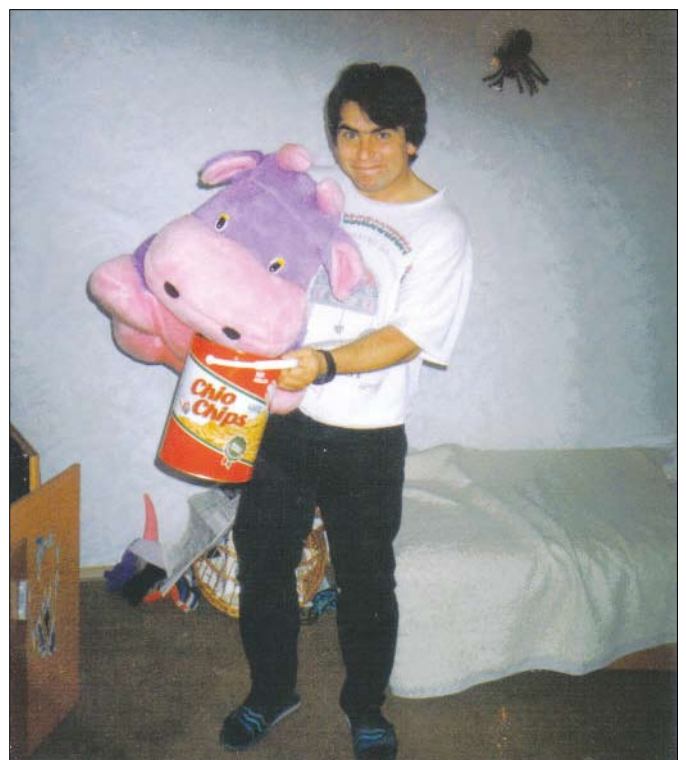
Egy jól sikerült este az egyik korabeli szentesi szórakozóhelyen, a Silver Ghost-ban.

Mesterem egy autópumpával önlélegeztet az első KGST koncerten

Mesterem egy kártyaparti közben. Vajon ilyen képpel milyen lapokat kaphatott?

Békés otthoni együttlét: Mesterem és a legendás szőrállat.